

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1318, 3 Απρίλη 2018 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

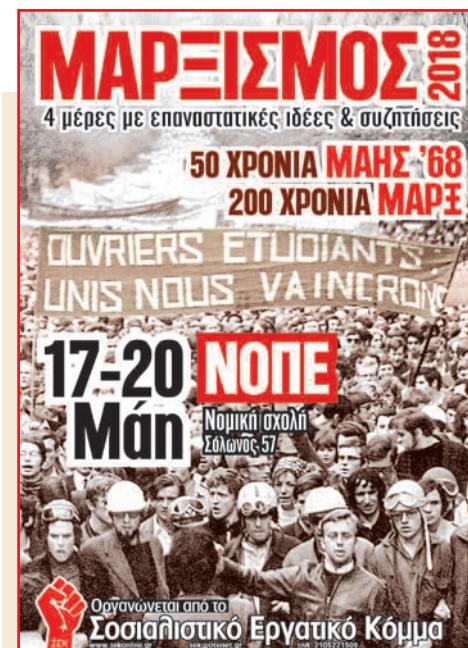
**Παιδεία, Υγεία, Δήμοι
- Όλοι στους δρόμους**

**Ξανά στις
25 Απρίλη**

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΞΟΔΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΛΕΦΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ

Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στην Αθήνα, 30 Μάρτη

Η επικαιρότητα
της επανάστασης

σελ. 3

16 διαδηλωτές νεκροί εν ψυχρώ. Ο ορισμός της σφαγής. Άσπλοι που διαδήλωναν εντός των συνόρων της “γης τους”, της φυλακής που ονομάζεται Λωρίδα της Γάζας. Τόλμησαν να πλησιάσουν τα σύνορα με το κράτος του Ισραήλ και η απάντηση ήταν όλμοι από τανκς και σφαίρες. Το Ισραήλ είχε στείλει περισσότερους από 100 ελεύθερους σκοπευτές στα σύνορα για να “αντιμετωπίσουν” τη διαδήλωση. Η εντολή ήταν να πυροβολούν αδιακρίτως οποιονδήποτε πλησίαζε κοντά στα σύνορα. Υπάρχουν πλέον βίντεο που δείχνουν ανθρώπους να πέφτουν κάτω από σφαίρες, την ώρα που απλώς περπατούσαν μέσα στα χωράφια. Ένας αγρότης δολοφονήθηκε από τανκ πριν ακόμη από τη διαδήλωση, ξημερώματα, ενώ μάζευε μαϊντανό για να τον πουλήσει στην αγορά.

Οι Παλαιστίνιοι διαδηλωτές είχαν την αίσθηση ότι πηγαίνουν σε μια ειρηνική πορεία. Οι εικόνες από την προετοιμασία δείχνουν πολύ κόσμο να πηγαίνει με μικρά παιδιά και μωρά στην αγκαλιά. Οι Ισραηλινοί έστελναν προειδοποιήσεις για βίαιη καταστολή, αν και φαινόταν ότι ήταν μια από τις γνωστές μεθόδους για να εκφοβίσουν και να περιορίσουν τη συμμετοχή. Ο επιτελάρχης του ισραηλινού στρατού δήλωνε την Πέμπτη ότι “Οι εντολές είναι να χρησιμοποιηθεί μεγάλη δύναμη πυρός”. Το Ισραήλ αρνείται ακόμη και να διεξαγάγει τις τυπικές έρευνες για “υπερβαλλόντα ζήλο”. Ο **Λίμπερμαν** λέει ότι οι ισραηλινοί φαντάροι έπραξαν ό,τι ακριβώς έπρεπε να πράξουν και αυτό που πρέπει να δεχτούν είναι συγχαρητήρια.

Οι τραυματίες είναι αμέτρητοι. Σίγουρα περισσότεροι από χίλιοι. Άλλοι από πραγματικές σφαίρες, άλλοι από μεταλλικές σφαίρες με πλαστικό περίβλημα κι άλλοι από δακρυγόνα. Τα νοσοκομεία της Γάζας δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτή την κατάσταση. 15 τραυματίες υπήρξαν και σε παράλληλες κινητοποιήσεις που γίνονταν στη Ραμάλα, στη Δυτική Όχθη.

“Νάκμπα”

Η διαδήλωση της Παρασκευής θα ήταν η πανηγυρική έναρξη έξι βδομάδων κινητοποιήσεων που έχουν τον γενικό τίτλο “Η μεγάλη πορεία της επιστροφής”. Κορυφώνονται στις 15 Μάη που κλείνουν 70 χρόνια από τη “Νάκμπα”, την καταστροφή που σηματοδοτεί η ίδρυση του κράτους του Ισραήλ πάνω στην παλαιστινιακή γη. Η Παρασκευή, η πρώτη μέρα των κινητοποιήσεων συνέπεσε με τη “Μέρα της Γης”, την επέτειο της δολοφονίας έξι Παλαιστίνιων από το Ισραήλ το 1976. Τότε οι κινητοποιήσεις είχαν ξεσπάσει καθώς το Ισραήλ προχωρούσε σε κατάσχεση και κλοπή γης γύρω από τα παλαιστινιακά χωριά κοντά στα σύνορα με το

Οι «στρατηγικοί εταίροι» του Τσίπρα δολοφονούν τους Παλαιστίνιους

Χιλιάδες Παλαιστίνιοι διαδήλωσαν την “Ημέρα της Επιστροφής”. Το Ισραήλ απάντησε με την μεγαλύτερη σφαγή άσπλων διαδηλωτών.

στο Νότο για να φτιάξει καινούργιους εποικισμούς και να αναγκάσει τους Παλαιστίνιους να φύγουν.

Η πλειονότητα των Παλαιστίνιων που ζουν στην Λωρίδα της Γάζας προέρχονται από τους πρόσφυγες του 1948. Κατά εκατοντάδες χιλιάδες οι Παλαιστίνιοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους για να γλιτώσουν από τους διωγμούς που συνόδευσαν την ίδρυση του Ισραήλ. Άλλοι κατέφυγαν στη Δυτική Όχθη (που τότε ανήκε στην Ιορδανία) και κάποιοι στη Λωρίδα της Γάζας (που ανήκε στην Αίγυπτο). 20 χρόνια αργότερα το Ισραήλ κατέλαβε στρατιωτικά και αυτές τις περιοχές, ξαναβάζοντας τους Παλαιστίνιους της Γάζας να ζουν κάτω από κατοχή και περικυκλωμένοι από εποικισμούς. Το 2005 η ισραηλινή ηγεσία αποφάσισε να εγκαταλείψει στρατιωτικά τη Λωρίδα της Γάζας και να διαλύσει τους εποικισμούς. Το αποτέλεσμα όμως δεν ήταν ελευθερία για τους Παλαιστίνιους. Η Λωρίδα της Γάζας μετατράπηκε σε μια μεγάλη φυλακή, πε-

κλειστά σύνορα. Σχεδόν δύο εκατομμύρια Παλαιστίνιοι ζουν αποκλεισμένοι από ξηρά, αέρα και θάλασσα. Το Ισραήλ ελέγχει εισαγωγές, εξαγωγές, ηλεκτρισμό και νερό. Εκβιάζει προκαλώντας διαρκή έλλειψη τροφίμων, φαρμάκων και ιατρικού εξοπλισμού. Όποτε ήθελε το Ισραήλ βομβάρδιζε και δολοφονούσε αδιάκριτα. Η τελευταία επιδρομή το 2014 προκάλεσε πάνω από δύο χιλιάδες νεκρούς. Οι δικαιολογίες σε αυτές τις περιπτώσεις ήταν ο “κίνδυνος” για την ασφάλεια των Ισραηλινών που προκαλούσαν οι ρουκέτες της παλαιστινιακής αντίστασης. Τώρα πλέον φαίνεται ότι οι “ελεύθεροι” φυλακισμένοι Παλαιστίνιοι δεν έχουν ούτε το δικαίωμα στη διαμαρτυρία. Οι δεσμοφύλακες περιμένουν με το δάχτυλο στη σκανδάλη.

Το καθεστώς του **Σίσι** στην Αίγυπτο κρατάει εξίσου ασφυκτικά κλειστό το άλλο σύνορο της Λωρίδας της Γάζας. Παρά το μικρό παράθυρο ελπίδας που άνοιξε όταν η αιγυπτιακή επανάσταση ανέτρεψε τον

Μουμπάρακ το 2011, η άνοδος του Σίσι σήμανε το σφράγισμα ακόμη και των τούνελ από όπου περνούσαν τα απαραίτητα και ανάσαινε κάπως η κοινωνία της Γάζας.

Ιντιφάντα

Για πολύ καιρό το παλαιστινιακό κίνημα δεχόταν την κατηγορία ότι έχει φύγει από το δρόμο της ειρηνικής αντίστασης και αυτό δυσκολεύει τα πράγματα. Υποτίθεται ότι η 2η Ιντιφάντα που ξέσπασε το 2000 ήταν το σημείο καμπής που στρατιωτικοποίησε την αντίσταση. Αυτή η κατηγορία ήταν έτσι κι αλλιώς ένα ψέμα. Οι Παλαιστίνιοι της Γάζας δεν έχουν ούτε τανκς, ούτε αεροπλάνα. Το Ισραήλ είναι μια από τις μεγαλύτερες στρατιωτικές δυνάμεις του κόσμου, η μόνη πυρηνική δύναμη της Μέσης Ανατολής που δέχεται ασταμάτητη στρατιωτική και οικονομική βοήθεια από τις μεγάλες δυνάμεις. Δεν είχε αντιμετωπίσει με λιγότερη βαρβαρότητα την 1η Ιντιφάντα (του 1987) που είχε στο κέντρο της τις διαδηλώσεις της νεολαίας. Τώρα όμως οι Παλαιστίνιοι της Γάζας πήραν την πρωτοβουλία να ξαναεστιάσουν στις μαζικές διαδηλώσεις, και το Ισραήλ έδειξε πόσο τις σέβεται.

Αντίθετα, αυτό που φάνηκε ήταν ότι τις τρέμει. Ο σχεδιασμός των διαδηλωτών ήταν να στήσουν ένα καταυλισμό με σκηνές κοντά στα σύνορα ο οποίος θα παρέμενε ενεργός τις έξι βδομάδες των κινητοποιήσεων. Ο φόβος του Ισραήλ ήταν ότι ο καταυλισμός θα μπορούσε να μετατραπεί σε σημείο αναφοράς για την αντίσταση σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Από τη μεριά του το σιωνιστικό κράτος θα ήθελε να γιορτάσει τα 70 χρόνια της ύπαρξής του χωρίς

το αγκάθι του λαού του οποίου τη γη έκλεψε. Όλα τα καθεστώτα της περιοχής φοβούνται την ανάφλεξη της παλαιστινιακής αντίστασης. Τις μέρες της σφαγής στη Γάζα, ο διάδοχος του σαουδαραβικού θρόνου, **Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν**, βρισκόταν στις ΗΠΑ όπου συναντήθηκε μεταξύ άλλων και με τις μεγάλες σιωνιστικές οργανώσεις για να τους δηλώσει ότι η Σαουδική Αραβία στέκεται στο πλευρό του Ισραήλ.

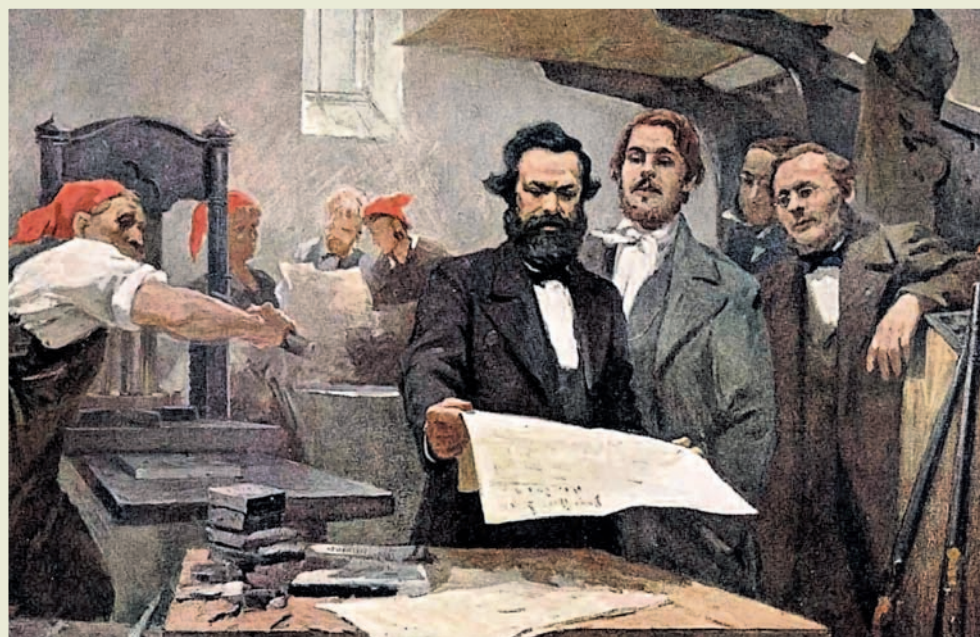
“Η πιθανότητα κλιμάκωσης, φτάνοντας μέχρι τον πόλεμο, έχει αυξηθεί σημαντικά”, λέει επισήμως ο ισραηλινός επιτελάρχης. Υπάρχουν ημερομηνίες κλειδιά που μπορούν να μετατραπούν σε αφορμές για πιο γενικευμένη έκρηξη. Στις 12 του Μάη, ο Τραμπ αναμένεται να ακυρώσει τη συμφωνία με το Ιράν για το πυρηνικό του πρόγραμμα. Για τις 14 Μάη προγραμματίζεται η μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ, για να συμπέσει με τα 70 χρόνια Ισραήλ. Η μεταφορά της πρεσβείας είχε ήδη προκαλέσει διαδηλώσεις και συγκρούσεις τον Γενάρη. Εκτός των άλλων σηματοδοτεί την ακύρωση οποιασδήποτε προσπάθειας των ΗΠΑ να παρουσιαστούν σαν ουδέτεροι μεσολαβητές. Η “διεθνής κοινότητα” δεν αναγνωρίζει την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ και πάντα αντιμετωπιζόταν σαν το τελευταίο ζήτημα προς επίλυση. Τώρα οι ΗΠΑ το “λύνουν” μονομερώς και πρακτικά έχει μπλοκαριστεί ό,τι είχε απομείνει από “ειρηνευτική διαδικασία”.

Η υποκρισία της Δύσης συμπεκνώνεται αυτές τις μέρες στην απέλαση εκατοντάδων Ρώσων διπλωματών (που κατηγορούνται συλλογικά για το θάνατο ενός κατασκόπου στο Λονδίνο). Το Ισραήλ δολοφονεί 16 διαδηλωτές αλλά δεν κουνιέται φύλλο. Η κυβέρνηση Τσίπρα μάλιστα έχει διαλέξει σαν ξεχωριστούς φίλους της τον Σίσι και τον **Νετανιάχου**, με τους οποίους οργανώνει μπιζνες και αγωγούς φυσικού αερίου. Οι Παλαιστίνιοι της Γάζας έφεραν στο φως της μέρας την αλήθεια για το τι σημαίνει σιωνιστική κατοχή και βία, διαλύοντας την προπαγάνδα των ίσων αποστάσεων. Ό,τι και να θέλουν οι κυβερνήσεις, τα αντιπολεμικά κινήματα σε όλο τον κόσμο δεν θα μείνουν με σταυρωμένα χέρια μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα.

Νίκος Λούντος

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 3/4, στις 6.30μμ, έξω από την ισραηλινή πρεσβεία (Κατεχάκη και Κηφισίας)

Η επικαιρότητα της επανάστασης

200 χρόνια Μαρξ - ένας επαναστάτης για το σήμερα

Ομιλητές: Κώστας Βλασόπουλος, Αλεξάνδρα Μαρτίνη,
Αλέξανδρος Χρύσης, Πάνος Γκαργκάνας

Πέμπτη 17 Μάρ, 7μμ
αμφ. Παπαρρηγοπούλου, ΝΟΠΕ

Από την εξέγερση του 1968 στην αντίσταση του 2018

Ομιλητές: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Μάκης Καβουριάρης,
Φόλκχαρτ Μόζλερ, Μαρία Στύλλου

Κυριακή 20 Μάρ, 6.30μμ
Αμφιθέατρο 1, ΝΟΠΕ

Ο Μαρξισμός είναι διεθνής συνάντηση

Οι εκδηλώσεις "Μαρξισμός" ξεκίνησαν το Μάρ του 1988 στην επέτειο των 20 χρόνων από το γαλλικό Μάρ και γίνονται κάθε χρόνο από τότε επί τριάντα χρόνια. Πάντα ήταν και παραμένει ένας διεθνής θεσμός, όχι μόνο γιατί αντίστοιχες εκδηλώσεις γίνονται στο Λονδίνο και σε πολλές άλλες χώρες, αλλά και γιατί αποτελεί σημείο συνάντησης για αγωνιστές από πολλά μέρη. Φέτος στο Μαρξισμό 2018 συμμετέχουν:

Branco Ristov,
Levica, Republic of Macedonia
Meltem Oral,
Devrimci Sosyalist Isci Partisi,
Turkey
Volkhardt Mosler,
Marx 21, Deutschland
Ντίνος Αγιομαρίτης,
Εργατική Δημοκρατία, Κύπρος
Michael Roberts,
marxist blogger, Britain

Ένας πλούτος από συζητήσεις

Όχι στην Ευρώπη-φρούριο – Σύνορα ανοιχτά

Συμμετέχουν: Μαρία Ανδρέου,
Τζαβέντ Ασλάμ, Πέτρος Κωνσταντίνου,
Ορφέας Μαχντί

Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών

Συμμετέχουν: Τάσος Αναστασιάδης,
Κώστας Καταραχιάς, Μανώλης
Μαστοράκης, Ιωάννα Παυλοπούλου,
Ειρήνη Φωτέλλη

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η εργατική εναλλακτική

Συμμετέχουν: Θανάσης Διαβολάκης,
Αντώνης Δραγανίγος, Γιάννης
Σηφακάκης

Μετά τον ΣΥΡΙΖΑ τι; -ταξική πόλωση και αριστερή προοπτική

Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

Το Κεφάλαιο και οι κρίσεις του

Ομιλητής: Μάικλ Ρόμπερτς

Η περιβαλλοντική κρίση της Αττικής

Συμμετέχουν: Αντώνης Μαούνς,
Δημήτρης Πετρόπουλος, Κώστας Πίττας,
Ελένη Πορτάλιου, Νίκος Σμπαρούνης

Ελλάδα – Τουρκία – Κύπρος – Μακεδονία Οι εργάτες είναι αδέρφια μας

Συμμετέχουν: Ντίνος Αγιομαρίτης,
Μελτέμ Οράλ, Νίκος Λούντος,
Μηράνκο Ρίστοβ

Ο "ιστορικός νεκροθάφτης", τότε και τώρα

Συμμετέχουν: Χριστίνα Καρακιουλάφη,
Λέανδρος Μπόλαρης

Πώς δυναμώνουμε τα σωματεία μας;

Συμμετέχουν: Χρίστος Αργύρης, Αργυρή
Ερωτοκρίτου,
Γιάννης Θεοχάρης, Σεραφείμ Ρίζος

Οι Μαρξισμοί του Μάρ

Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

Μαρξ και Δαρβίνος

Ομιλητής: Βασίλης Δρουκόπουλος

Η επιστροφή του Μακεδονικού

Συμμετέχουν:
Αλεξάνδρα Ιωαννίδου,
Προκόπης Παπαστράτης,
Κώστας Πίττας

Η δίκη της Χρυσής Αυγής

Συμμετέχουν: Τάκης Ζώτος,
Θανάσης Καμπαγιάννης,
Κώστας Παπαδάκης,
Κώστας Σκαρμέας

Ποιος μπορούσε να είχε σταματήσει τον Χίτλερ;

Ομιλητής: Φόλκχαρτ Μόζλερ

Η κληρονομιά της Ρώσικης Επανάστασης στο πολιτισμό

Συμμετέχουν:
Γιώργος Γιαννόπουλος,
Λήδα Καζαντζάκη,
Δήμητρα Κυρίλλου,
Γιάννης Μπόλνης

ΔΗΜΟΙ

Καμιά απόλυση

Το Σάββατο που πέρασε ήταν μέρα αγωνίας, απογοήτευσης κι οργής για χιλιάδες εργάτες κι εργάτριες που εργάζονταν για χρόνια στους δήμους, με παρατάσεις των συμβάσεών τους. Το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας το πέρασαν μπροστά από υπολογιστές περιμένοντας την ανάρτηση των προσωρινών πινάκων του ΑΣΕΠ, στους οποίους θα ανακοινώνονταν τα ονόματα όσων θα έπιαναν δουλειά – ή θα συνέχιζαν να δουλεύουν – στους δήμους της χώρας.

Ήταν το επόμενο επεισόδιο του σίριαλ που ξεκινάει από τη μεγάλη μάχη του περασμένου καλοκαιριού. Τότε που μπροστά στον κίνδυνο άμεσης απόλυσής τους, χιλιάδες συμβασιούχοι – παρατασιούχοι ξεσήκωσαν ίσως τον πιο μεγάλο εργατικό αγώνα που έχει αντιμετωπίσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αναγκάζοντάς την να παρατείνει τις συμβάσεις μέχρι το Μάρτη του '18 και να υποσχεθεί προσλήψεις 8μση χιλιάδων μόνιμων εργαζόμενων με το που λήξει η παράταση. Ωστόσο όπως φάνηκε με το άνοιγμα του διαγωνισμού η κυβέρνηση θα προσπαθούσε να εκδικηθεί για αυτή την υποχώρησή της. Η διαδικασία με την οποία θα γινόταν η μοριοδότηση θα άφηνε χωρίς δουλειά τους περισσότερους από τους εργάτες και τις εργάτριες που αγωνίστηκαν το περασμένο καλοκαίρι.

Αυτό που φαινόταν σαν απειλή τις τελευταίες βδομάδες επιβεβαιώθηκε το βράδυ του Σαββάτου 31/3. Η κυβερνητική αφήγηση μπορεί να υπερηφανευόταν εκείνη την ώρα για την πρόσληψη 8.800 εργαζομένων. Την ίδια στιγμή όμως η πραγματικότητα μίλαγε για μαζικές απολύσεις εργατών κι εργατριών που μέχρι εκείνη τη μέρα δούλευαν στους δήμους. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ίδιων των εργαζόμενων, 9 στους 10 παρατασιούχους χάνουν τη δουλειά τους. Τα νούμερα είναι ενδεικτικά. Στο δήμο Ν.Ιωνίας από τους 29 εργάτες έμειναν στη δουλειά οι 3. Στο δήμο Μαραθώνα οι 3 από τους 20. Οι 3 στους 80 στο δήμο Χαλκιδέων. Οι 3 από τους 20 στο δήμο Λευκάδας. Οι 6 από τους 60 στο δήμο Ορωπού. Ένας από τους 13 στο δήμο Νέστου. Στο δήμο Ν.Σμύρνης μόλις 2 από τους 36. Στο δήμο Ξάνθης μένουν οι 4 από τους 22 που δούλευαν μέχρι τώρα.

Οργή

Κι αν τα αποτελέσματα αρχικά έφεραν την απογοήτευση, αυτή πολύ γρήγορα μετατράπηκε σε οργή. “Έκαναν ένα διαγωνισμό παρωδία. Εμείς οι συμβασιούχοι τώρα ξεκινάμε τον αγώνα μας. Θα το παλέψουμε μέχρι τέλους. Θα μας βρίσκουν συνεχώς μπροστά τους. Τη δύναμη την έχει ο λαός κι ο λαός είμαστε εμείς” είναι το σχόλιο του **Λάζαρου**, ενός από τους συμβασιούχους του δήμου Ν.Ιωνίας που δούλευε από το 2011 και ο Απρίλης τον βρίσκει εκτός εργασίας. “Ευχαριστούμε από τώρα αυτούς που θα συνεχίσουν να δίνουν τη μάχη μαζί μας γιατί τίποτα δεν τελειώνει εδώ” συνεχίζει ο συνάδελφός του ο **Πάνος**, από τους πρωτεργάτες της προσπάθειας να οργανωθεί από τα κάτω η μάχη, ελλείψει πρωτοβουλιών από τη μεριά της ΠΟΕ ΟΤΑ.

Μέχρι την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές ετοιμάζονταν κινητοποιήσεις. Συγκεκριμένα την Μεγάλη Δευτέρα ανακοινώθηκε κάλεσμα για συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το υπουργείο Εσωτερικών την Τρίτη 10/4, 11πμ. Πυρήνας αυτών των κινητοποιήσεων είναι ο συντονισμός της βάσης που έχει συγκροτηθεί τις τελευταίες βδομάδες. Ξεκινώντας σαν πρωτοβουλία από ένα δήμο, κατάφερε να συσπειρώσει εκατοντάδες συμβασιούχους ΟΤΑ από όλη τη χώρα, σε τρεις διαδοχικές συγκεντρώσεις στο υπουργείο Εσωτερικών, να τραβήξει μια σειρά σωματεία δήμων σε στάσεις εργασίας και να οργανώσει αποχή των συμβασιούχων σε μια σειρά δήμους την τελευταία βδομάδα.

Οι αγωνιστικές πρωτοβουλίες που θα έρθουν ξανά από τη βάση θα παίξουν ρόλο για τη συνέχεια της μάχης. Έχουν τη δυνατότητα να γυρίσουν μπουμεραγκ την κυβερνητική επίθεση. Ο ερχομός νέων εργατών κι εργατριών στους δήμους, μαζί με τους μόνιμους εργαζόμενους και τους παρατασιούχους είτε μένουν στη δουλειά, είτε βρίσκονται υπό απόλυση, μπορούν να κάνουν ένα εκρηκτικό μείγμα που θα κερδίσει αυτό που οι αγωνιζόμενοι συμβασιούχοι απαντάνε στα κυβερνητικά κολπάκια διαχωρισμού. Ότι στους δήμους χωράνε όλες και όλοι. Οι ανάγκες είναι τέτοιες που για να καλυφθούν χρειάζεται η μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων που δούλευαν μέχρι τώρα και η πρόσληψη χιλιάδων ακόμα με μόνιμη και σταθερή σχέση εργασίας.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Εργαζόμενοι στο Βοήθεια στο Σπίτι και τα νοσοκομεία διαδηλώνουν μαζί στην Αθήνα, 29/3

Κάτω τα χέρια από το “Βοήθεια στο Σπίτι”

“Το Βοήθεια είναι εδώ ενωμένο δυνατό”, φώναζαν από νωρίς το πρωί της Πέμπτης 29/3 εργαζόμενες και εργαζόμενοι από το Βοήθεια στο Σπίτι όλης της χώρας που είχαν 24ωρη απεργία και συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Κλαυθμώνος, μπροστά στο υπουργείο Εργασίας, στο κέντρο της Αθήνας διεκδικώντας το δικαίωμά τους στην μόνιμη και σταθερή εργασία.

Στη συγκέντρωση βρέθηκαν με τα πανό τους εκατοντάδες εργαζόμενες από δεκάδες σωματεία πανελλαδικά, ενώ στο πλευρό τους βρέθηκε μεγάλο κλιμάκιο της **ΠΟΕ-ΟΤΑ**, εκπρόσωποι τοπικών **Εργατικών Κέντρων**, αντιπροσωπεία του **ΠΑΜΕ** δημόσιου τομέα, εκπρόσωποι του Αντικαπιταλιστικού Δικτύου Εργαζόμενων στους Δήμους “**Η Σκουπιδιάρα**” και μέλη του **Συντονισμού Εναντίον στα Μνημόνια**.

Στην συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε πάνω στην πλατεία έγιναν ομιλίες από εκπροσώπου σωματείων και συλλογικοτήτων, ενώ στην συνέχεια μεγάλη αντιπροσωπεία συναντήθηκε με τον υπουργό Σκουρλέτη και άλλα ηγετικά στελέχη της κυβέρνησης, χωρίς ωστόσο να πάρουν καμία πραγματική απάντηση στα αιτήματά τους.

“Δυστυχώς 15 χρόνια πηγαينوερχόμαστε στην Αθήνα διεκδικώντας το αυτονόητο, τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας μας. Το τι είναι το Βοήθεια στο Σπίτι και το τι προσφέρει είναι αναγνωρισμένο από όλο τον κόσμο και από τις κοινωνικές ανάγκες που καλύπτονται καθημερινά. Αυτό που μένει να διασφαλίσουμε είναι το Βοήθεια στο Σπίτι όχι σαν

πρόγραμμα αλλά σαν θεσμό, και να μονιμοποιήσουμε τις θέσεις των εργαζόμενων.

Δυστυχώς ο εμπαιγμός -όχι μόνο της τωρινής κυβέρνησης, αλλά όλων των κυβερνήσεων μέχρι σήμερα- μας έφτασε στο σημείο να διαδηλώνουμε για άλλη μια φορά απ’όλη την Ελλάδα στην Αθήνα. Εργαζόμενοι που ξεκινάμε από την άκρη της Λακωνίας και της Αιτωλοακαρνανίας, ερχόμαστε να διεκδικήσουμε τη δουλειά μας. Χρόνια τώρα μας έχουν δώσει υποσχέσεις αλλά λύσεις δεν δίνουν. Δεν θα σταματήσουμε αν δεν δικαιωθούμε”, τόνισε στην ΕΑ η πρόεδρος του Διαπεριφερειακού Συλλόγου Εργαζόμενων στο “**ΒοΣ**” Περιφερειών Πελοποννήσου και Δυτ. Ελλάδας **Αγγελική Μαντέλου**.

Πάγιες και διαρκείς ανάγκες

“Είμαστε εργαζόμενοι που καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες στις κοινωνικές υπηρεσίες όλων των δήμων της χώρας. Πάνω από 100.000 ηλικιωμένοι, άνθρωποι με αναπηρίες και άλλες ευπαθείς ομάδες βρίσκουν ανακούφιση από το κοινωνικό έργο που παράγουμε.

Η σημερινή κινητοποίηση είναι πολύ σημαντική γιατί έρχεται σε μια περίοδο που το ζήτημα της μονιμοποίησης και των μόνιμων προσλήψεων ανοίγει σε όλους τους κλάδους του δημόσιου τομέα. Ταυτόχρονα είναι σημαντική γιατί δείχνει πως, παρά τα τόσα χρόνια, ο αγώνας των εργαζόμενων στο Βοήθεια στο Σπίτι συνεχίζεται με την ίδια ένταση και με μεγαλύτερη εμπειρία. Τα σωματεία που φτιάξαμε μέσα στην μάχη όλων αυτών των ετών είναι η δύναμη

μας που συσπειρώνει τον κόσμο σε μαχητικές κινητοποιήσεις όπως η σημερινή.

Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας μέχρι την τελική δικαίωση”, ανέφερε ο **Νίκος Χατζάρας** από το ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο ΒοΣ Κεντρικής Μακεδονίας και μέλος του Αντικαπιταλιστικού Δικτύου Εργαζόμενων στους Δήμους “**Η Σκουπιδιάρα**” και του Συντονισμού Εναντίον στα Μνημόνια.

“Η μάχη που δίνετε είναι μια μάχη για όλη την κοινωνία. Χιλιάδες ανήμποροι ηλικιωμένοι και ανάπηροι βρίσκουν ανακούφιση από τη δουλειά σας, ειδικά μέσα στην περίοδο της κρίσης που τα προβλήματα έχουν αυξηθεί λόγω της φτώχειας και της ανεργίας. Ο αγώνας σας όλα αυτά τα χρόνια, η επιμονή σας, είναι παρακαταθήκη και παράδειγμα για χιλιάδες εργαζόμενους που παλεύουν για μόνιμη εργασία, στην καθαριότητα των Δήμων, στα νοσοκομεία, στην εκπαίδευση. Όλοι μαζί με τους αγώνες μας μπορούμε να ανατρέψουμε τις πολιτικές τους και να ανοίξουμε το δρόμο για μόνιμες και μαζικές προσλήψεις”, ανέφερε στην ομιλία του ο **Γιάννης Αγγελόπουλος** από τον Συντονισμό Εναντίον στα Μνημόνια και την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Λίγο αργότερα η ενότητα των εργαζόμενων έγινε πράξη όταν η πορεία των υγειονομικών που νωρίτερα διαδήλωναν έξω από το υπουργείο Υγείας (βλ δίπλα) έφτασε μπροστά στο υπουργείο Εργασίας και ενώθηκε κάτω από χειροκροτήματα με την συγκέντρωση των εργαζόμενων στο Βοήθεια στο Σπίτι.

Κ.Μ.

Επόμενος σταθμός 25 Απρίλη

Επόμενος σταθμός για το κίνημα είναι η απεργία και το πανελλαδικό συλλαλητήριο στις 25 Απρίλη. Τη συγκεκριμένη ημέρα αποφάσισε ως μέρα απεργιακής δράσης το Συντονιστικό των Νοσοκομείων στην τελευταία του συνέλευση και την υιοθέτησε το Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ προκηρύσσοντας 24ωρη απεργία για όλη τη χώρα, στάση εργασίας για τα νοσοκομεία της Αθήνας και πανελλαδικό συλλαλητήριο. Η κινητοποίηση πήρε ευρύτερες διαστάσεις καθώς και η ΟΕΝΓΕ αποφάσισε τη συμμετοχή της με 24ωρη απεργία, ενώ και οι εκπαιδευτικοί αποφασίζουν να βγουν στο δρόμο την ίδια μέρα. Τη Δευτέρα 2/4 το Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ έδωσε στις 25 Απρίλη χαρακτηριστικά πανδημοσιούπαλληλικής απεργίας.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία την Πέμπτη 29/3, διεκδικώντας μονιμοποίηση και όχι απολύσεις συμβασιούχων κι επικουρικών, μαζικές προσλήψεις και γενναία αύξηση της χρηματοδότησης.

“Να συνεχίσω να δουλεύω θέλω και γι’αυτό είμαι εδώ” τονίζει στην Ε.Α συμβασιούχα εργαζόμενη μέσω ΟΑΕΔ από το ΓΝΑ Γεννηματάς. “Είμαι μία από τους 4.000 συμβασιούχους που με τον αγώνα μας τον περασμένο Νοέμβριο, κερδίσαμε την ανανέωση των συμβάσεών μας μέχρι το τέλος του 2018. Οι συνθήκες που δουλεύουμε είναι πολύ δύσκολες. Έχουν κάνει εργαζόμενους διαφορετικών ταχυτήτων στα νοσοκομεία. Οι συμβασιούχοι κάνουμε τη ‘λάντζα’ με λίγα λεφτά και με τη διαρκή ανασφάλεια για το τί θα γίνει στο τέλος της σύμβασής μας. Διεκδικούμε μόνιμη και σταθερή εργασία με πλήρη εργασιακά δικαιώματα”.

Στις αιχμές της συγκέντρωσης περιλαμβανόταν και η αντίσταση στην προωθούμενη υποβάθμιση της Ψυχικής Υγείας. Σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ, “οι Υπουργοί Υγείας προτίθενται πριν το Πάσχα να ανακοινώσουν Σχέδιο Νόμου για την Ψυχική Υγεία. Με το εν’ λόγω νομοσχέδιο προωθούν την μεταφορά των Κέντρων Ψυχικής Υγείας και των Μονάδων Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης (Ξενώνες, οικοτροφεία, διαμερίσματα επαγγελματικές δραστηριότητες κλπ.) από τα Ψυχιατρικά Νοσοκομεία στις Υγειονομικές Περιφέρειες. Μεταβατικά με στόχο πολλές εξ’ αυτών να καταργηθούν”. Όπως περιγράφει στην Ε.Α, ο Μάκης, εργαζόμενος στο ΨΝΑ, “οι δομές των ψυχιατρικών νοσοκομείων περνάνε στις ΥΠΕ. Αυτό φέρνει υποβάθμιση. Από 1.100 κρεβάτια που είχε το νοσοκομείο, θα μείνουν 100. Οι υπόλοιποι ασθενείς θα πεταχτούν στο δρόμο. Και οι περισσότεροι είναι άποροι. Δεν θα μπορούν να καλυφθούν από τις ΜΚΟ, τους δήμους κλπ. Είναι πρωτίστως χτύπημα σε αυτούς τους ανθρώπους που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα”.

Κοινός αγώνας

Εκτός από την ΠΟΕΔΗΝ που προκήρυξε την απεργιακή κινητοποίηση, το παρών έδωσαν τα σωματεία του Αγ.Σάββα, του Γεννηματάς, του Σωτηρία, του Παίδων Αγλ.Κυριακού, του Ασκληπιείου Βούλας, του ΨΝΑ Δαφνί, το Συντονιστικό Νοσοκομείων κι αντιπροσωπείες του ΠΑΜΕ Υγείας και της Ταξικής Πορείας. Αξίζει να σημειωθεί ότι στο τέλος της συγκέντρωσης και με πρωτοβουλία του Συντονιστικού Νοσοκομείων, πραγματοποιήθηκε πορεία μέχρι το Υπουργείο Εσωτερικών, όπου οι απεργοί των νοσοκομείων ενώθηκαν με τους συναδέλφους τους από το Βοήθεια στο Σπίτι, που βρίσκονταν σε 24ωρη απεργία διεκδικώντας τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου. Όταν η πορεία από το Υπουργείο Υγείας έφτασε στην πλ.Κλαυθμώνος, η υποδοχή των μέν στους δε έγινε με το σύνθημα “εργάτες ενωμένοι ποτέ νικημένοι”, στέλνοντας μήνυμα κοινού αγώνα για τη μόνιμη και σταθερή εργασία.

Η ομοσπονδία των νοσοκομειακών γιατρών, η ΟΕΝΓΕ, πραγματοποίησε στάση εργασίας την επόμενη μέρα, την Παρασκευή 30/3, καλώντας στο συλλαλητήριο στα Προπύλαια, μαζί με τους εκπαιδευτικούς και τους φοιτητικούς συλλόγους.

● Νέα συνέλευση του Συντονιστικού θα γίνει την Τρίτη 17 Απρίλη στις 6μμ στον Αγ. Σάββα.

Το εργατικό κίνημα

εργατική αλληλεγγυη σελ.5

3 Απρίλη 2018, No 1318

Δάσκαλοι - Καθηγητές - Φοιτητές μαζί στους δρόμους

Χιλιάδες διαδήλωσαν από τα Προπύλαια μέχρι το μέγαρο Μαξίμου την Παρασκευή 30/3 σε μια από τις μεγαλύτερες πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις των τελευταίων ετών. Αναπληρωτές και μόνιμοι δάσκαλοι και καθηγητές με δεκάδες πανό τοπικών ΕΛΜΕ και συλλόγων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από όλη την Ελλάδα ένωσαν τις φωνές τους με φοιτητές και φοιτήτριες από τις σχολές της Αθήνας αλλά και την επαρχία.

Το οργισμένο πανελλαδικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που καλούσαν από κοινού η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ μαζί με φοιτητικούς συλλόγους ήταν το αποκορύφωμα της πετυχημένης 24ωρης απεργίας που έκλεισε τα σχολεία μια μέρα πριν τις διακοπές με βασικό αίτημα: Μαζικοί Μόνιμοι Διορισμοί, ΤΩΡΑ – Κάτω ο νόμος Γαβρόγλου.

Νέα απεργία -24ωρη αυτή τη φορά- για την Τετάρτη 25 Απρίλη μαζί με τα νοσοκομεία, συμμετοχή στο συλλαλητήριο που καλεί η ΠΟΕΔΗΝ και συντονισμό με τις ομοσπονδίες και τα σωματείου των υγειονομικών, ήταν η πρόταση που αποφασίστηκε στη συνέλευση του Συντονιστικού Αναπληρωτών και Αδιόριστων Εκπαιδευτικών που πραγματοποιήθηκε μετά τη μεγάλη διαδήλωση της Αθήνας.

Η διαδήλωση της Αθήνας ξεκίνησε το μεσημέρι στα Προπύλαια με ομιλίες και χαιρετισμούς από συλλόγους, συνδικάτα και οργανώσεις. Ανάμεσά τους χαιρέτισαν ο Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος του συλλόγου εργαζόμενων του νοσοκομείου Αγ. Σάββας, που έστειλε μήνυμα κοινού αγώνα στη μάχη για μόνιμες προσλήψεις σε όλους τους κλάδους καλώντας τους εκπαιδευτικούς να αποφασίσουν τη συμμετοχή τους στην απεργία που οργανώνουν οι νοσοκομειακοί στις 25 Απρίλη. Λίγο αργότερα και η Ν. Αργύρη εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ που κάλεσε στις μεγάλες αντιφασιστικές συγκεντρώσεις σε Καλλιθέα και Γαλάτσι το Σάββατο 31/3.

Στην κεφαλή της πορείας μπήκαν η

ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ, με τα πανό των τοπικών συλλόγων και ΕΛΜΕ απ’ όλη την Ελλάδα να ακολουθούν, στη συνέχεια βάδισε το μπλοκ του Συντονιστικού των Αναπληρωτών και των Αδιόριστων ενώ μεγάλη συμμετοχή είχε και το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών.

Στην πορεία συμμετείχαν φοιτητικοί σύλλογοι από την Αθήνα αλλά και την επαρχία, ανάμεσά τους το Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής από το Βόλο αλλά και με κοινό πανό οι σχολές του Πολυτεχνείου και του Βιολογικού της Πάτρας. Μαζικό ήταν το μπλοκ του τμήματος Φιλοσοφικής που βρίσκεται σε κατάληψη. Μεγάλο ήταν και το μπλοκ των εκπαιδευτικών του ΠΑΜΕ που ακολουθούσαν από φοιτητές του ΜΑΣ.

«Η σημερινή διαδήλωση είναι μεγαλύτερης και έστειλε ένα και μοναδικό μήνυμα: κλιμάκωση εδώ και τώρα. Ζητάμε από τη ΔΟΕ και την ΟΛΜΕ 24ωρη απεργία μέσα στον Απρίλη αμέσως μόλις γυρίσουμε από τις διακοπές και από εκεί και πέρα πρόγραμμα κλιμάκωσης με επαναλαμβανόμενες απεργίες που θα σπάσουν την αδιαλαξία της κυβέρνησης και θα επιβάλουν μόνιμους διορισμούς για την επόμενη σχολική χρονιά», δήλωσε στην ΕΑ ο Νίκος Κουράκης, αναπληρωτής δάσκαλος, μέλος του αντικαπιταλιστικού δικτύου εκπαιδευτικών «Η τάξη μας».

«Φοιτητές, εργατιά μια φωνή και μια γροθιά», «Κοινός αγώνας σε ΑΕΙ ΤΕΙ, ο νόμος Γαβρόγλου θα ανατραπεί», ήταν τα συνθήματα που κυριάρχησαν στα φοιτητικά μπλοκ. «Μετά τη μεγαλύτερη φοιτητική και εργατική κινητοποίηση που έχει γίνει ενάντια στο ν. Γαβρόγλου, πάμε αμέσως μετά τις διακοπές του Πάσχα να κινητοποιήσουμε όλο τον κόσμο που θέλει να δώσει τις μάχες στις σχολές για κλιμάκωση», τόνισε η Άννα Αδαμίδη, φοιτήτρια Φιλοσοφικής.

Η μεγάλη πορεία ξεκινώντας από τα Προπύλαια ανέβηκε την Σταδίου και αφού πέρασε μπροστά από τη Βουλή ανηφόρησε για το μέγαρο Μαξίμου που ήταν περικυκλωμένο από εκατοντάδες

μπάτσους και δεκάδες διμοιρίες των ΜΑΤ. Λίγο αργότερα οι μπάτσοι του Τόσκα θα έπαιρναν εντολή να κάνουν εκτεταμένη χρήση δακρυγόνων και βίας ενάντια στους εκπαιδευτικούς και τους φοιτητές για να διαλύσουν τη μεγάλη διαδήλωση χωρίς αποτέλεσμα αφού οι χιλιάδες διαδηλωτές έμειναν για ώρες έξω από το μέγαρο Μαξίμου φωνάζοντας συνθήματα και στέλνοντας μήνυμα κλιμάκωσης για μετά τις διακοπές.

Θεσσαλονίκη

Με παρουσία εκπαιδευτικών απ’όλη τη βόρεια Ελλάδα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στο άγαλμα Βενιζέλου στη Θεσσαλονίκη και πορεία στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Μικρότερες συγκεντρώσεις οργανώθηκαν σε πολλές πόλεις σε όλη την επικράτεια, κυρίως στα νησιά όπου οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί σε Α/βάθμια και Β/βάθμια εκπαίδευση είναι πλειοψηφία.

“Ξημερώματα ξεκίνησε το πούλμαν από την Αλεξανδρούπολη για να γεμίσει με εκπαιδευτικούς από την Ξάνθη και την Καβάλα και όλοι μαζί να φτάσουμε στην Θεσσαλονίκη. Εκατοντάδες εκπαιδευτικοί απ’όλη την Β. Ελλάδα και φυσικά από τη Θεσσαλονίκη είχαν συγκεντρωθεί στο άγαλμα Βενιζέλου για να στείλουν ηχηρό μήνυμα ενάντια στην άρνηση της κυβέρνησης να μονιμοποιήσει τους χιλιάδες αναπληρωτές που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες εδώ και πολλά χρόνια. Αυτή η απεργία μια μόλις μέρα πριν τις διακοπές του Πάσχα στέλνει μήνυμα κλιμάκωσης και την ανάγκη ΔΟΕ και ΟΛΜΕ να ανακοινώσουν άμεσα απεργία μέσα στον Απρίλη. Οι εκπαιδευτικοί για άλλη μια φορά απέδειξαν πως έχουν και την θέληση και την αγωνιστική επιμονή να παλέψουν και να επιβάλλουν Μόνιμους Μαζικούς Διορισμούς για την νέα χρονιά”, ανέφερε στην ΕΑ ο Τζεμαλή Μηλιαζήμ δάσκαλος από την Ξάνθη και μέλος του Αντικαπιταλιστικού Δικτύου Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”.

Κυριάκος Μπάνος

Έξω οι φασίστες από τις γειτονιές μας!

Μαζικές αντιφασιστικές συγκεντρώσεις, εξορμήσεις, πικετοφορίες σε 29 γειτονιές της Αθήνας και σε αρκετές άλλες πόλεις πραγματοποιήθηκαν στις 30-31/3 με στόχο την καταγγελία των πρόσφατων φασιστικών επιθέσεων σε Γαλάτσι, Καλλιθέα και Αφγανική Κοινότητα.

Στις γειτονιές του Πειραιά, μαζική ήταν η εξόρμηση στο κέντρο της πόλης και στο Πασαλιμάνι, όπου δόθηκαν δέκα φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και πολύς κόσμος δεν δίσταζε να υπογράψει το κείμενο υπογραφών που κατήγγειλε τις επιθέσεις. Παρόμοια ήταν η ανταπόκριση στο **Κερατσίνι** και στην πλατεία Ελευθερίας **Κορυδαλλού**, όπου όπως μας μεταφέρει η **Κατερίνα Θωίδου** «οι αντιφασιστικές πικέτες λειτούργησαν σαν μαγνήτης με αποτέλεσμα να σταματάει κόσμος στο τραπεζάκι και να υπογράφει. Έντεκα άτομα άφησαν το τηλέφωνό τους για να συνεχίσουμε μαζί τους τη δράση στη γειτονιά, άλλοι άφηναν οικονομική ενίσχυση και όσοι δεν είχαν, μας κέρναγαν μέχρι πασαχαλινά κουλουράκια. Δώσαμε 9 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης και δύο περιοδικά Σοσιαλισμός από τα Κάτω».

«Στο **Περιστέρι**, το εντυπωσιακό ήταν ότι υπήρχαν κάποιοι που είχαν ακούσει ήδη για τις επιθέσεις σε Γαλάτσι και Καλλιθέα. Η ανάγκη για σύνδεση του αγώνα ενάντια στους φασίστες με τις απεργίες της προηγούμενης βδομάδας για προσλήψεις ήταν στο κέντρο της συζήτησης. Δόθηκαν 15 φύλλα της ΕΑ και μαζεύτηκαν πολλές υπογραφές» μας είπε η **Λίλιαν Μπουρίτη**. «Στην **Κυψέλη**, ενημερώσαμε τον κόσμο της γειτονιάς για τις επιθέσεις που έγιναν και για τη διαδήλωση στο γειτονικό Γαλάτσι. Υπέγραψαν το κείμενό μας για ισόβια στους δολοφόνους ενώ υπήρχαν άτομα που δήλωσαν ότι θέλουν να συμμετάσχουν στις δράσεις μας» μας μεταφέρει η **Φύλλια Πολίτη**. «Στα **Ιλίσια**, ο κόσμος έπαιρνε την εφημερίδα για να διαβάσει για τις επιθέσεις», μας είπε ο **Αντέμ Χουσεϊνκό**.

Πρώτη απάντηση

«Με μεγάλη επιτυχία οργανώθηκαν οι παρεμβάσεις στις πλατείες και τις γειτονιές της **Θεσσαλονίκης** στο πλαίσιο της αντιφασιστικής μέρας δράσης το περασμένο Σάββατο. Με πικέτες, σημαίες, και συνθήματα, δεκάδες μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ εξόρμησαν στην Πλατεία Ναυαρίνου, στο Άγαλμα Λαμπράκη, στις λαϊκές αγορές Τούμπας και Αμπελοκήπων, δίνοντας μια πρώτη απάντηση στις προκλήσεις των φασιστών» μας μεταφέρει ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**. «Η αποδοχή και η ενίσχυση των ανθρώπων στις γειτονιές, πολλοί από τους οποίους είχαν μάθει για τις επιθέσεις, επιβεβαίωσαν για ακόμα μία φορά ότι οι φασίστες δεν χωράνε στην πόλη. Ειδικά στο μνημείο του Λαμπράκη που έχει στηθεί στο σημείο της δολοφονίας του, οι συνδέσεις ήταν άμεσες και η ανταπόκριση μεγάλη, αφού δεκάδες υπέγραψαν τα κείμενα υπογραφών για να δοθεί συνέχεια στη μάχη ενάντια στο φασισμό και τις νέες εθνικιστικές εκστρατείες ενώ δόθηκαν και 14 φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης».

«Αντιφασιστική συγκέντρωση και μοίρασμα υλικών, για την επίθεση των φασιστών σε συντρόφους της ΚΕΕΡΦΑ και του ΣΕΚ στην Αθήνα λίγες μέρες πριν, έγινε στο **Βόλο** στις 31/3 στον Αγ. Νικόλαο» μας μεταφέρει ο **Γιάννης Σουμπάσης**. Τη συγκέντρωση στήριξαν με αποφάσεις αλληλεγγύης ο **Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Μαγνησίας** και οι **φοιτητικοί σύλλογοι Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Ειδικής Αγωγής**. Παρουσία στην κινητοποίηση είχαν μέλη της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

«Το Σάββατο 31/3 στην Κεντρική Πλατεία της Ξάνθης η αλληλεγγύη του κόσμου ήταν δεδομένη. Κοινός τόπος όλων των συζητήσεων ήταν η αγανάκτηση από τη συνεχιζόμενη ανοχή -αν όχι διευκόλυνση- της εγκληματικής δράσης των ναζί της Χρυσής Αυγής από τον κρατικό μηχανισμό, η παραδοχή ότι αποθρασύνονται από τα εθνικιστικά συλλαλητήρια και το αντιτουρκικό δηλητήριο που χύνουν τα συστημικά κόμματα και ΜΜΕ, αλλά και η πεποίθηση ότι μπορούμε να τους σταματήσουμε» μας μεταφέρει ο **Παντελής Αποστολίδης** από την Ξάνθη.

ΓΑΛΑΤΣΙ

Δεν θα περάσει ο φασισμός! Αυτό ήταν το ηχηρό μήνυμα που έστειλε το Σάββατο 31 Μαρτίου το Γαλάτσι. Με κεντρικό σύνθημα «έξω οι φασίστες από το Γαλάτσι» πραγματοποιήθηκε η μαζική συγκέντρωση και η διαδήλωση που κάλεσαν σωματεία, φορείς και συλλογικότητες της περιοχής καταγγέλοντας την φασιστική επίθεση σε μέλη της ΚΕΕΡΦΑ, στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου.

Παρών δήλωσαν άνθρωποι όλων των ηλικιών, μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, μετανάστες και πρόσφυγες από την περιοχή. Στο μπροστινό μέρος της διαδήλωσης, που κατευθύνθηκε στο σημείο που πραγματοποιήθηκε η φασιστική επίθεση επί της λεωφόρου Βεϊκού, ήταν το πανό των **Σωματείων-Συλλογικοτήτων-Φορέων** και ακολουθούσαν με πανό οι εκπαιδευτικοί της Γ' **ΕΛΜΕ Αθήνας**, η **ΚΕΕΡΦΑ Πατησίων-Κυψέλης-Γαλατσίου**, η **ΚΕΕΡΦΑ Νέας Ιωνίας**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ Πατησίων Κυψέλης-Γαλατσίου**.

Στη συγκέντρωση που προηγήθηκε τον λόγο πήραν για να καταγγείλουν την επίθεση, ο **Νίκος Κουράκης** εκ μέρους του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθηνά, ο **Κώστας Παπαδάκης** εκ μέρους της Πολιτικής Αγωγής στην δίκη της Χ.Α, η **Ντίνα Γκαρανέ** εκ μέρους της Γ' **ΕΛΜΕ Αθήνας**, ο **Ηλίας Ανδριόπουλος** εκ μέρους της ΔΡΑΣΗΣ για την κοινωνία, τον πολιτισμό και την ποιότητα ζωής, ο **Σπύρος Παναγιώτου** εκ μέρους της δημοτικής κίνησης Ενότητα για την Ανατροπή στο Γαλάτσι, ο **Φραγκίσκος Κουνάνης** εκ μέρους του δήμου Γαλατσίου, ο **Δημήτρης Γκόβας** εκ μέρους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο **Γρηγόρης Δαφνής** εκ μέρους του ΕΕΚ, ο **Νίκος Χωριανόπουλος** εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ Γαλα-

Γαλάτσι, 31/3. Φωτό: Galatsinews

τσίου, ο **Γιώργος Πίττας** δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη, που δέχθηκε την φασιστική επίθεση, και ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος Αθήνας. Παρευρέθηκαν ακόμη, δημοτικοί σύμβουλοι Γαλατσίου καθώς και η **ΟΚΔΕ** και η **Λαϊκή Ενότητα Γαλατσίου**.

Ψηφίσματα

Την φασιστική επίθεση είχαν καταδικάσει επίσης με ψηφίσματά τους τις προηγούμενες μέρες, το Δημοτικό Συμβούλιο Γαλατσίου, η ΠΕΝΕΝ, η ΕΙΝΑΠ, η ΟΕΝΓΕ, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αριστοτέλης, ενώ σχετική ανακοίνωση εξέδωσε και το γραφείο τύπου της Κ.Ε του ΚΚΕ.

«Χρειάζεται ενιαίο μέτωπο όλων των εργαζομένων και της νεολαίας προκειμένου να βάλουμε τέρμα στις φασιστικές επιθέσεις» τόνισε εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Ταυτόχρονα πρέπει να δυναμώσουμε τον αγώνα ενάντια στην πολιτική που αφήνει τα περιθώρια στους φασίστες να βγαίνουν από τις τρύπες τους, από τις εθνικιστικές δημαγωγίες της ΝΔ μέχρι την πολιτική της κυβέρνησης που τους στρώνει το έδαφος, διεκδικώντας αναβάθμιση του ρόλου του ελληνικού καπιταλισμού στους ανταγωνισμούς

των μεγάλων και τοπικών δυνάμεων, στο Μακεδονικό, τα ελληνοτουρκικά, τη Μ.Ανατολή, στηρίζοντας την ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας που πνίγει χιλιάδες πρόσφυγες στη Μεσόγειο και τους οδηγεί στην απόγνωση ακόμη και στους αυτοπυρπολισμούς στα στρατόπεδα των νησιών, όπως έγινε πρόσφατα στη Μόρια».

Γ.Π.

Όσον αφορά τον δράστη της επίθεσης, την Δευτέρα 26 Μαρτίου τα θύματα της επίθεσης είχαν καταθέσει μήνυση κατά αγνώστων στο αστυνομικό τμήμα Γαλατσίου. Την Τετάρτη 28 Μαρτίου κλήθηκαν εκ νέου στο τμήμα Γαλατσίου, όπου και αναγνώρισαν τον δράστη, ο οποίος αφέθηκε ελεύθερος καθώς είχε λήξει το αυτόφωρο. Και ενόσω στο Γαλάτσι αναμένεται η δικογραφία που θα σχηματίσει το τμήμα ασφαλείας να πάει στον εισαγγελέα, εξακολουθούν να παραμένουν ασύλληπτοι οι δράστες της άλλης φασιστικής επίθεσης που έγινε την 25η Μαρτίου στην Καλλιθέα.

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Ούτε στην Καλλιθέα, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες παντού!

Την πιο δυναμική αντιφασιστική απάντηση έδωσε το Σάββατο 31 Μάρτη η Καλλιθέα με την συγκέντρωση που οργανώθηκε στην πλατεία Κύπρου και την πορεία που ακολούθησε στο κέντρο της γειτονιάς πάνω στην Δαβάκη.

Η κινητοποίηση οργανώθηκε από την ΚΕΕΡΦΑ, σαν απάντηση στην επίθεση που δέχτηκαν τα μέλη της τοπικής επιτροπής της Καλλιθέας κατά τη διάρκεια της παρέλασης στις 25 Μάρτη την προηγούμενη Κυριακή.

Στην συγκέντρωση και την πορεία πήραν μέρος με πανό αγωνιστές της τοπικής **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** αλλά και του **Αντιφασιστικού Συντονισμού** ενώ διαβάστηκαν τα ψηφίσματα καταγγελίας της φασιστικής βίας και συμπαράστασης στην ΚΕΕΡΦΑ και το αντιφασιστικό κίνημα που εξέδωσαν η τοπική **ΕΛΜΕ** και ο **Σύλλογος Δασκάλων**, το **σωματείο των εργαζομένων στο Δήμο Καλλιθέας** αλλά και το **Δημοτικό Συμβούλιο της Καλλιθέας**.

Μεγάλη ήταν και η ανταπόκριση του κόσμου που σταμάτα-

γε, υπέγραφε τα κείμενα συμπαράστασης και προμηθευόταν εφημερίδες και προκηρύξεις ενώ πολλοί ήταν εκείνοι που κατά τη διάρκεια της πορείας έβγαине σε μπαλκόνια και πεζοδρόμια και επευφημούσαν χειροκροτώντας.

Το μήνυμα που έστειλε η Καλλιθέα σήμερα ήταν ένα και σαφές: Ούτε στην Καλλιθέα, ούτε πουθενά τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά.

Κ.Μ.

Ταυτοποιήθηκε και για την Φαβέλα ο Δεβελέκος

Για ακόμη μια φορά αποδεικνύεται ότι οι «διαψεύσεις» της Χ.Α, για την φασιστική επίθεση στην Φαβέλα και την δολοφονική επίθεση εναντίον της συνηγόρου πολιτικής αγωγής της οικογένειας Φύσσα, Ελευθερίας Τομπατζόγλου, δεν είναι τίποτε άλλο από ψέματα, κομμάτι της γνωστής θρασύδειλης τακτικής του φυρερίσκου τους Μιχαολιάκου.

Από την σχετική δικογραφία, η οποία υποβλήθηκε από την Κρατική Ασφάλεια στην Εισαγγελία Πειραιά, προκύπτει ότι εντοπίστηκε το δακτυλικό αποτύπωμα του Σ. Δεβελέκου, μέλους της Κ.Ε. της Χρυσής Αυγής, πρώην πυρηνάρχη του Πειραιά και παρά τον Μιχαολιάκο ως σωματοφύλακάς του, σε κράνους των δραστών. Έτσι, δύο από τα μέλη του τάγματος εφόδου, που στις 25.2.2018 άνοιξε με λουστό το κεφάλι της Ελευθερίας Τομπατζόγλου και τραυμάτισε άλλα τρία άτομα, έχουν πλέον ταυτοποιηθεί. Ο δεύτερος είναι ο Βασίλης-Παναγιώτης (Ακης) Θεοδώρου.

Η αστυνομία του Τόσκα και η δικαστική εξουσία καθυστέρησαν για ακόμη μια φορά, καθώς ευθύνονται γιατί έχουν αφήσει τον Δεβελέκο να κυκλοφορεί ελεύθερος αγνοώντας τις καταγγελίες της Ευγενίας Κουνιάκη, μέλους της ομάδας των συνηγόρων πολιτικής αγωγής των Αιγύπτιων αλιεργατών που δέχθηκε την επίθεση του τάγματος Δεβελέκου έξω από το Εφετείο την 1η Νοεμβρίου του περασμένου χρόνου. Όπως δήλωνε τότε: «Μετά μάθαμε ότι έγιναν κάποιες προσαγωγές. Σε αυτούς που προσήχθησαν δεν είναι ούτε ο Σωτήρης Δεβελέκος, ούτε αυτός που με χτύπησε τον οποίο άνετα θα μπορούσα να αναγνωρίσω. Αφού από αυτούς που προσήχθησαν δεν είναι αυτός που με χτύπησε, θα πρέπει να ψάξουν να τους βρουν». Η αστυνομία δεν συνέλαβε κανένα. Και ο Δεβελέκος, αξιοποιώντας την ανοχή του κράτους και της κυβέρνησης, οργάνωσε την επόμενη επίθεση του τάγματος εφόδου στην Φαβέλα.

«Αυτή η εξέλιξη αναδεικνύει με το πιο δραματικό τρόπο ότι δεν μπορεί να υπάρχει καμιά ανοχή στη συνέχιση της λειτουργίας «γραφείων»-ορμητηρίων, τα οποία ούτε καν ερεύνησε η ΕΛΑΣ μετά την επίθεση στη Φαβέλα. Αυτή η ασυλία ήταν που οδήγησε στην ασύδοτη δράση με κορύφωση τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα» καταγγέλλει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ. «Απαιτούμε να κλείσουν εδώ και τώρα τα γραφεία-ορμητήρια των νεοναζί, να πάνε φυλακή πριν κλιμακώσουν σε δολοφονίες τις επιθέσεις τους».

ΑΦΓΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε έξω από τα γραφεία της Αφγανικής Κοινότητας την Παρασκευή 30 Μαρτίου με την παρουσία Αφγανών Προσφύγων και συμπαραστατών για να καταγγείλει τον φασιστικό εμπρησμό των γραφείων της πριν από μια βδομάδα. «Η δύναμή μας είναι στην αλληλεγγύη και στην ενότητα», «Ζητάμε ένταξη όχι απέλαση», «σιγά μη φοβηθούμε» έγραφαν τα συνθήματα στα πλακάτ των συγκεντρωμένων.

Τον λόγο ανέμεσα σε άλλους για να δηλώσουν την συμπαράστασή τους πήραν ο αντιδήμαρχος και πρόεδρος του Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών Δήμου Αθήνας **Λευτέρης Παπαγιαννάκης**, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ ο **Μανώλης Σαρρής**, εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ ο δημοτικός σύμβουλος της Ανταρσίας στις γειτονιές της Αθήνας **Πέτρος Κωνσταντίνου**, εκ μέρους της Κίνησης Απελάστε τον ρατσισμό ο **Θανάσης Κούρκουλας**, εκ μέρους του Συντονισμού για το προσφυγικό-μεταναστευτικό ο **Παύλος Αντωνόπουλος**, από τον τομέα ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ΠΑΣΟΚ ο **Βασίλης Χρονόπουλος** ενώ παρούσα με πανό είχε η **ΟΑΚΚΕ** τα γραφεία της οποίας βρίσκονται στο ίδιο κτίριο.

«Σήμερα έγινε ένα πρώτο βήμα, συνεχίζουμε, τα γραφεία θα τα ξαναφτιάξουμε» τόνισε ο πρόεδρος της Αφγανικής Κοινότητας **Ταχίρ Αλιζαντέ**.

ΝΑΥΑΓΙΟ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ Τί έκανε το Λιμενικό;

Αξημέρωτα την Παρασκευή 16 Μαρτίου, και όχι 17 Μαρτίου, όπως υποστηρίζει το Λιμενικό, έγινε το ναυάγιο στο Αγαθονήσι, που κόστισε την ζωή τουλάχιστον σε 16 πρόσφυγες, 7 από αυτούς παιδιά.

Όπως κατήγγειλε στο περιοδικό Σπίγκελ ο **Ντάρραμπ**, Αφγανός δικηγόρος που ζει τους τελευταίους δύο μήνες στο Κέντρο Υποδοχής και Φιλοξενίας της Σάμου, (Εφ Συν 30/3) «αξημέρωτα την Παρασκευή 16 Μαρτίου, δέχτηκε κλήση στην εφαρμογή Whatsup του κινητού του από την 25χρονη αδελφή του Φρέστα. Βρισκόταν στη βάρκα που είχε ξεκινήσει από τα τουρκικά παράλια για το Αγαθονήσι, μαζί με τον πατέρα της και εννιά αδελφια και ξαδέλφια ηλικίας από 4 μέχρι 20 ετών... Λίγη ώρα μετά, ενώ η βάρκα βρισκόταν περίπου έξι χιλιόμετρα έξω από το Αγαθονήσι, η Φρέστα άφησε πανικόβλητη φωνητικό μήνυμα στη συσκευή του αδελφού της. “Η βάρκα σταμάτησε. Βυθιζόμαστε!”.

Ο Ντάρραμπ όρμησε έξω από τη σκηνή του στο ΚΥΤ και τηλεφώνησε στον αριθμό έκτακτης ανάγκης 112 ενημερώνοντάς τους. Τον κάλεσαν μετά από λίγο και του ζήτησαν να τηλεφωνήσει στον αριθμό του Ενιαίου Κέντρου Συντονισμού Ερευνας και Διάσωσης στην Αθήνα. Του έδωσαν τον αριθμό ενός κινητού για να στείλει το γεωγραφικό στίγμα της αδελφής του, που είχε καταγραφεί στο Whatsup, και στη συνέχεια μίλησαν μαζί του σε τσατ, στο οποίο ο Ντάρραμπ έστειλε αντίγραφο της οθόνης της συσκευής, χάρτη της Google και φωνητικό μήνυμα που εξηγεί πώς να εντοπίσουν στον χάρτη το γεωγραφικό στίγμα...

Οι τρεις επιζώντες κατάφεραν να ζήσουν ακριβώς επειδή κατάφεραν να βγουν στη στεριά στο Αγαθονήσι λίγο πριν βραδιάσει η Παρασκευή. Είχαν δει τους δικούς τους να βυθίζονται ένας ένας για πάντα στο νερό, χωρίς βοήθεια, εξαντλημένοι από την κούραση και την υποθερμία. Η Αφγανή μητέρα θυμάται τα τελευταία λόγια του μικρότερου αγοριού της: “Μαμά, δεν μπορώ άλλο, σκότώσέ με”... Αφού βρέθηκαν το πρωί του

Σαββάτου, το Λιμενικό ξεκίνησε μεγάλη επιχείρηση, αλλά ήταν αργά...».

Όπως αναφέρουν οι συντάκτες της ΕφΣυν **Δημήτρης Αγγελίδης** και **Χριστίνα Παπασταθοπούλου** κατά την επίσκεψη του υπουργού Ναυτιλίας **Κουρουμπλή** στη Σάμο «το αίτημά τους (των επιζώντων) να προχωρήσει σε έρευνα έγινε αποδεκτό και στη συνέχεια δόθηκε εντολή από τον Π. Κουρουμπλή για περαιτέρω διερεύνηση στην αρμόδια Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων του υπουργείου. Ωστόσο εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι η συνάντηση του Π. Κουρουμπλή με τους επιζώντες πρόσφυγες του ναυαγίου έγινε την Κυριακή, αμέσως μετά την επίσκεψή του στους Αρκιούς, οι διαπιστευμένοι όμως συντάκτες του υπουργείου ενημερώθηκαν επίσημα μόλις χθες, ημέρα Πέμπτη...».

Φαρμακονήσι

Οι καταγγελίες για τις ευθύνες στο Αγαθονήσι δεν πρέπει να έχουν την τύχη που είχε ο φάκελος για το ναυάγιο στο Φαρμακονήσι, όταν στις 20 Ιανουαρίου 2014, σύμφωνα με τις καταγγελίες των επιζώντων, σκάφος του Λιμενικού έδεσε και έσυρε την βάρκα τους με αποτέλεσμα εξαιτίας της ταχύτητας δώδεκα πρόσφυγες να πνιγούν. Τα θύματα αυτής της υπόθεσης, που η ελληνική δικαιοσύνη έσπευσε να βάλει στο αρχείο, αναγκάστηκαν το 2015 να καταφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Για να έλθει τον Ιούνη του 2017 η απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Δωδεκανήσου στην ουσία να τους δικαιώσει, κρίνοντας (στη δίκη ενός Σύρου που κατηγορούνταν για το θάνατό τους αλλά τελικά καταδικάστηκε μόνο σαν «διακινητής») ότι οι θάνατοι επήλθαν λόγω λανθασμένων χειρισμών στη ρυμούλκηση του σκάφους από την Ακτοφυλακή και κανένας επιβαίων στο σκάφος δεν θα μπορούσε να τους αποτρέψει.

Γιώργος Πίπτας

Νεκτάριος Χάινταρ

Η ιστορία του εργατικού κινήματος

Πρόσφατα κυκλοφόρησε ξανά το βιβλίο του Δημήτρη Λιβιεράτου **Κοινωνικοί Αγώνες στην Ελλάδα 1918-1923**. Το βιβλίο είχε πρωτοκυκλοφορήσει το 1976 με τίτλο **το Ελληνικό Εργατικό Κίνημα 1918-1923** και ήταν από καιρό εξαντλημένο. Είναι ο πρώτος τόμος μιας τετραλογίας που καλύπτει τους **Κοινωνικούς Αγώνες στην Ελλάδα**, δηλαδή την ιστορία του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς μέχρι την κορυφαία στιγμή τους στον «ελληνικό μεσοπόλεμο», την εργατική εξέγερση του Μάη του 1936.

Αυτό το πρώτο βιβλίο της σειράς ξεκίνησε να γράφεται στις αρχές της δεκαετίας του '60, όταν «έπαιρνε φόρα» το κίνημα που θα οδηγούσε στην έκρηξη των Ιουλιανών του 1965 και δημοσιεύτηκε μια δεκαετία σχεδόν αργότερα, όταν κορυφωνόταν το εργατικό κίνημα της μεταπολίτευσης. Όπως είχε εξηγήσει ο συγγραφέας σε μια πρόσφατη συνέντευξή του στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Ο σημαντικός για την ελληνική ιστορία Κορδάτος είχε περιγράψει την πρώτη περίοδο των εργατικών αγώνων. Έπρεπε να συνεχιστεί. Το σπουδαίο, όταν άρχισα, ήταν ότι ζούσαν ακόμη πολλοί από τους αγωνιστές του Μεσοπολέμου και της Κατοχής. Έτσι άρχισα την καταγραφή. Με πολλές δυσκολίες λόγω της καθημερινής τρομοκρατίας εκείνη την περίοδο. Πολλή δουλειά αλλά και ενδιαφέρουσα. Παρά τις δυσκολίες μπόρεσα να καταγράψω τους αγώνες της Εργατικής Τάξης στον Μεσοπόλεμο. Το πρώτο από τα τέσσερα βιβλία ήταν έτοιμο το 1964 αλλά μεσολάβησε η Δικτατορία και εξεδόθη το 1976».

Όμως, εκείνη την εποχή ακόμα και το πρωτοποριακό έργο του Γ. Κορδάτου για την ιστορία των εργατικών αγώνων στην Ελλάδα ήταν πλέον σχετικά άγνωστο και «θαμμένο». Η κυριαρχία του σταλινισμού στην Αριστερά από τα μέσα της δεκαετίας του '30 σήμαινε ότι οι προηγουμένως σελίδες της ιστορίας είχαν «σκιστεί». Ο Δ. Λιβιεράτος πήρε την σκυτάλη από τον Κορδάτο, και τις έβαλε στη θέση που τους αρμόζει. Το αποτέλεσμα ήταν ένα βιβλίο γεμάτο με εικόνες και στοιχεία για τις συγκλονιστικές μάχες που έδωσε η νεαρή εργατική τάξη τα θυελλώδη χρόνια από το 1918 μέχρι το 1923.

Η άποψη ότι δεν υπήρχε εργατική τάξη αξία λόγου, ότι η Ελλάδα της εποχής ήταν μια καθυστερημένη κοινωνία νοικοκυριών με μπόλικη φτώχεια και λίγα πλούσια «τζάκια», ήταν πολύ διαδεδομένη. Το 1910 η **Πηνελό-**

πη Δέλτα κατακεραύνωνε άρθρα στις εφημερίδες που μιλούσαν για τον σοσιαλισμό γιατί προβάλλουν «τάσεις που δεν έχουν καν λόγο να υπάρχουν στα μέρη μας όπου δεν υπάρχει προλεταριάτο» δηλαδή εργατική τάξη.

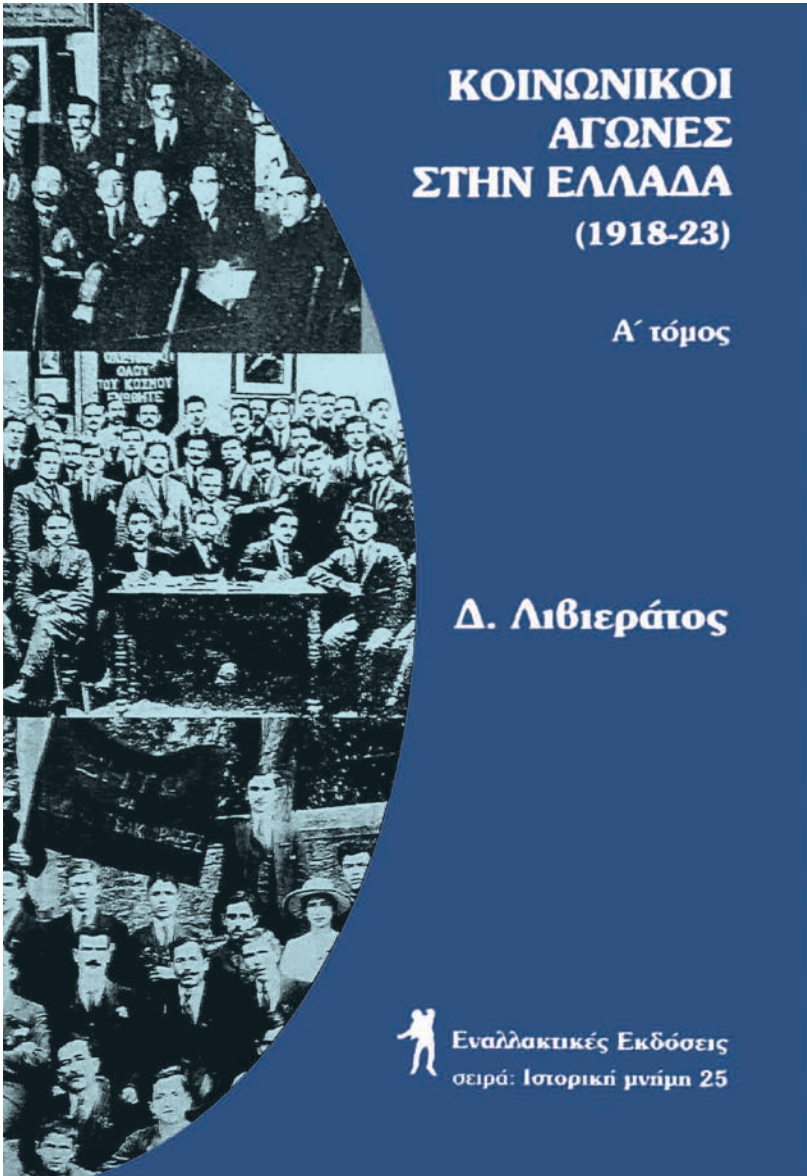
Όμως, το σίγουρο είναι ότι υπήρχε τάξη των καπιταλιστών. Η Π. Δέλτα ανήκε σε μια ξακουστή οικογένειά της, τους **Μπενάκηδες**. Ήταν μια τάξη με συμφέροντα και φιλοδοξίες από τη νότια Ρωσία μέχρι την Αίγυπτο, που στην εποχή του ιμπεριαλισμού και του милитарισμού, ετοίμαζε τη δικιά της εξόρμηση. Αυτό που θα ακολουθούσε θα ήταν ο «δεκαετής πόλεμος» που εκτυλίχτηκε απ' τα πεδια των μαχών των δυο βαλκανικών πολέμων, στο Σαγγάριο στα βάθη της Τουρκίας.

Προλεταριάτο

Ακριβώς αυτή την περίοδο κάνει ορμητικά την εμφάνισή της στο προσκήνιο η «ανύπαρκτη» τάξη των εργατών και των εργατριών. Όχι ότι δεν υπήρχαν εργατικοί αγώνες πριν, η πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα έγινε στην υφαντουργία του Ρετσίνα στον Πειραιά το 1892. Όμως, από το 1917 και με πιο έντονους ρυθμούς το 1918 «ολόκληρη η νεαρή εργατική τάξη της Ελλάδος βρισκόταν σε κίνηση» σημειώνει ο Δ. Λιβιεράτος στις πρώτες σελίδες του βιβλίου. «Το άγγελμα και η πραγματοποιήση Α' Πανελλαδικού Εργατικού Συνεδρίου έδωσε φτερά στο προλεταριάτο όλης της χώρας. Για πρώτη φορά ο αγώνας τους έπαιρνε μια συγκεκριμένη οργανωμένη μορφή, με έντονο μαχητικό χαρακτήρα για τη διεκδίκηση των αιτημάτων της τάξης».

Το συνέδριο που κάνει αναφορά ο συγγραφέας είναι εκείνο που ίδρυσε την ΓΣΕΕ τον Οκτώβρη του 1918. Αυτό το συνέδριο αποφάσισε ότι η κεντρική συνδικαλιστική οργάνωση της εργατικής τάξης θα στηρίζεται «*επί της αρχής της πάλης των τάξεων*» και όχι της συνεργασίας με τους καπιταλιστές και ότι θα βρίσκεται «*πέραν πάσης αστικής πολιτικής επιρροής*», δηλαδή δεν θα γίνει υποστηρικτής καμιά από τις δυο αστικές παρατάξεις, του Βενιζελικών και των μοναρχικών, που είχαν φτάσει στην ένοπλη αναμέτρηση εκείνα τα χρόνια.

Οι πιέσεις και οι θυσίες που επέβαλε ο πόλεμος ήταν η μια πηγή της ριζοστασιοποίησης της εργατικής τάξης που την «έσπρωχνε» να γενικεύει την οργάνωση και τους αγώνες της. Η άλλη πηγή ήταν οι εξελίξεις στο διεθνές εργατικό κίνημα και την Αριστερά. Τα κύματα πατριωτικού ενθουσιασμού που είχαν συνοδεύσει το ξέσπα-

σμα του παγκόσμιου πολέμου είχαν δώσει τη θέση τους στην αγανάκτηση για τις ατελείωτες ανθρωποθυσίες, τη φτώχεια και τις στερήσεις που έφερνε ο πόλεμος. Απεργίες, διαδηλώσεις, ανταρσίες στα μέτωπα ξεσπούσαν. Και το 1917 ήρθε η Ρώσικη Επανάσταση, που λειτουργήσε σαν καταλύτης και επιταχυντής αυτών των διαδικασιών. Τον Οκτώβρη του 1917 τα εργατικά συμβούλια με τους μπολσεβίκους στην ηγεσία τους πήραν την εξουσία. Ένα χρόνο μετά, τον Νοέμβριο του 1918 η εργατική επανάσταση ανατρέπει τον Κάιζερ στην Γερμανία και σταματάει τον πόλεμο.

Εκείνες ακριβώς τις μέρες, ένα άλλο συνέδριο πολύ μικρότερο σε μέγεθος ιδρύει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδας (ΣΕΚΕ). Μ' ένα άλμα, η εργατική τάξη αποκτάει την κεντρική συνδικαλιστική της έκφραση και ταυτόχρονα τα πιο πρωτοπόρα στοιχεία της, τα «συνειδητότερα και ζωηρότερα» τμήματά της, συγκεντρώνουν ένα κόμμα εργατικό, επαναστατικό και διεθνιστικό. Μέσα από

του δικτατορίας των εργατικών και αγροτικών οργανώσεων. Εισερχόμεθα εις το κοινοβούλιον όχι διότι πιστεύομεν ότι κερδίζοντες μερικά νομοθετήματα 'φίλεργατικά' από εκείνα που μας έχει συνηθίσει η αστική τάξις, πραγματοποιούμε μερικά βήματα προς την απελευθέρωσιν των καταπιεζομένων τάξεων. Αλλά εισερχόμεθα εις τη Βουλὴν διότι το βήμα της είναι εκτάκτως ευνοϊκόν διὰ την εξάσκησιν προπαγάνδας, διὰ τη διαφώτισιν των λαϊκών μαζών περί των αληθινών τους συμφερόντων, διὰ την ώθησιν της εργατικής τάξεως εις τον πολιτικόν αγώνα. Η θέσις μας μέσα εις την Βουλὴν είναι θέσις κριτοῦ του αστικού καθεστώτος... Ο ρόλος μας επομένως εκεί μέσα δεν είναι ρόλος δημιουργικός αλλά διαλυτικός και αρνητικός».

Το κόμμα ξεκαθαρίζει ότι στο ερώτημα μεταρρύθμιση ή επανάσταση απαντάει το δεύτερο. Η αλλαγή της κοινωνίας δεν περνάει από την κάλπη αλλά από τη δράση της εργατικής τάξης που θα φτάσει να ανατρέψει το κράτος των καπιταλιστών και θα οικοδομήσει τη δικιά της εξουσία με τους δικούς της θεσμούς. Μ' αυτή την στρατηγική πυξίδα το νεαρό κόμμα ρίχτηκε στην προσπάθεια να παρέμβει ενεργητικά στους αγώνες που ξεσπάνε. Το βιβλίο είναι γεμάτο από «επεισόδια» αυτής της προσπάθειας. Για παράδειγμα:

«Τον Δεκέμβριο του 1919 γίνεται η μεγάλη απεργία των καπνεργατών της Καβάλας και της Δράμας. Τα καπνεργατικά σωματεία είχαν μεγάλη δύναμη για την εποχή εκείνη, αλλά και μεγάλα ζητήματα να λύσουν. Το σωματείο της Καβάλας είχε 13.000

στάση του κόμματος. Τα εργατικά αιτήματα έρχονταν σε σύγκρουση με τις θυσίες που ήθελε να φορτώσει στην εργατική τάξη -και τους αγρότες- η αστική τάξη που διεξήγαγε πόλεμο για να συμμετέχει στην ιμπεριαλιστική μοιρασιά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το ΣΕΚΕ είχε γεννηθεί από την αριστερά που είχε ανταχθεί στους Βαλκανικούς Πολέμους και στη συμμετοχή στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ήταν ενάντια στον πόλεμο στη Μικρά Ασία και αυτό έδινε στους αγωνιστές του τη βάση για ηγηθούν στους «καθημερινούς» εργατικούς αγώνες. Κάποιες φορές τα αποτελέσματα ήταν εντυπωσιακά:

Απεργίες

«Μια από τις μεγάλες απεργίες η οποία έγινε τον Νοέμβριο του 1921 ήταν της Ομοσπονδίας Ηλεκτρισμού και Ηλεκτροκινήσεως της οποίας η διοίκηση ήταν αριστερή... Επαναλαμβάνουμε ακόμα μια φορά ότι είμαστε σε πολεμική περίοδο και οι απεργίες δεν ήταν εύκολες. Η απεργία όμως αυτή ήταν από τις πιο καλά οργανωμένες. Επί δυο ημέρες η Αθήνα και ο Πειραιάς έμειναν στο σκοτάδι και χωρίς συγκοινωνία. Τα αιτήματα της απεργίας ήταν οικονομικά, αλλά ήταν και συγχρόνως μια διαμαρτυρία φανερή κατά του πολέμου που φαινόταν ατελείωτος.

Από την πρώτη μέρα η απεργία είχε επιτυχία. Το ίδιο απόγευμα ο πρωθυπουργός Γούναρης ανεβαίνει στο βήμα της Βουλής για να πληροφορηθεί κατά το σώμα για τα μέτρα που θα πάρει η κυβέρνηση κατά των απεργών. Ακριβώς στο σημείο που επιτίθεται κατά της απεργίας έσβησαν τα φώτα της Βουλής όπως και ολόκληρης της πολιτείας και διεκόπη η συνεδρίαση. Αυτή ήταν η συμπρωματική βέβαια απάντηση των απεργών. Η ώρα ήταν 6 και άλλαζε η βάρδια του ηλεκτρικού εργοστασίου, αλλά η επόμενη βάρδια δεν ήρθε να πιάσει δουλειά για τι ενωμεταξύ είχε αποφασιστεί να ακολουθήσουν την Ομοσπονδία στην απεργία. Όλη η χώρα βούιξε με το πάθημα του πρωθυπουργού και οι ηλεκτροτεχνίτες είχαν για πολλά χρόνια να το λένε πώς έδωσαν την απάντηση που έπρεπε».

Είναι αλήθεια ότι το ΣΕΚΕ -από το Δεύτερο Συνέδριό του είχε προσθέσει τη λέξη «Κομμουνιστικό» στον τίτλο του- ήταν ένα μικρό, αριθμητικά, κόμμα. Όμως, διαδραμάτισε ένα καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις. Μέχρι και την ίδρυσή του, και λίγο μετά, την αντιπολεμική διάθεση των εργατών και των φτωχών διεκδι-

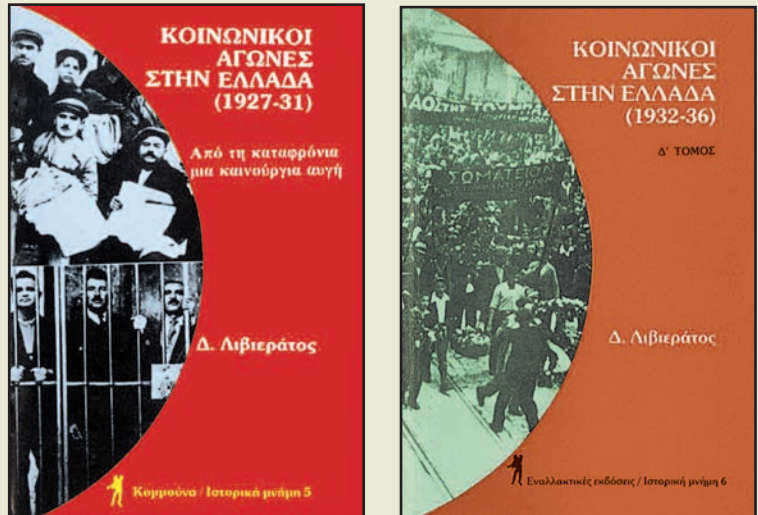
ρίδα, η φιλομοναρχική. Το κόμμα του Βενιζέλου ήταν το κόμμα του πολέμου, και το Λαϊκό Κόμμα παρίστανε τον υπέρμαχο της «ουδετερότητας» και της ειρήνης. Η παρέμβαση του ΣΕΚΕ, στους εργατικούς αγώνες, στην αντιπολεμική δράση στο ίδιο το μέτωπο της Μικράς Ασίας, διαμόρφωσε ένα άλλο πόλο, ένα αντιπολεμικό κίνημα που στρεφόταν στην Αριστερά για ιδέες και προοπτική. Να για παράδειγμα πως περιγράφει ο Δ. Λιβιεράτος την κεντρική προεκλογική συγκέντρωση του κόμματος πριν τις εκλογές του Νοέμβρη του 1920:

«Πριν από τις εκλογές το κόμμα συγκρότησε μια τεράστια διαδήλωση στην Αθήνα με κύριο σύνθημα 'Κάτω ο πόλεμος'. Η διαδήλωση άρχισε από την πλατεία Δημοτικού Θεάτρου (σημερινή πλατεία Κοτζιά) όπου έβγαλε λόγο ο Ε. Παπαναστασίου. Κατόπιν από την οδό Αιόλου πέρασαν στην Σταδίου και στο Σύνταγμα. Ήταν τεράστια για την εποχή εκείνη αφού συγκέντρωσε πάνω από 50.000 διαδηλωτές. Όμως, δεν ήταν όλοι οπαδοί του κόμματος, αλλά και πολλοί αντιβενιζελικοί οι οποίοι τότε δεν τολμούσαν να συγκροτήσουν δικές τους διαδηλώσεις. Πάντως το κόμμα πήρε περίπου 100.000 ψήφους ποσοστό μεγάλο για την εποχή...Επίσης στο μέτωπο όσοι φαντάροι μπόρεσαν ψήφισαν το ΣΕΚΚ. Είναι φανερό ότι η αντιπολεμική πάλη που διεξήγαγε το κόμμα έβρισκε απήχηση μεγάλη στον ελληνικό λαό που είχε βαρεθεί τις πολεμικές περιπέτειες, τις θυσίες και τη δυστυχία. Όσο κι αν βαυκαλιζόταν με την ιδέα της Μεγάλης Ελλάδας του Βενιζέλου, είχε κουραστεί αφάνταστα και η βενιζελική πολιτεία του 1917-1920 έστρεφε πολλούς εναντίον του».

Προς το τέλος του βιβλίου ο Δ. Λιβιεράτος επισημαίνει ότι: «Στην ιστορία του το ελληνικό εργατικό κίνημα λίγες περιόδους θα βρει τόσο ζωντανές, σαν την περίοδο 1918-1923 και προπαντός τόσο μεγάλης συμμετοχής των εργατών στα συνδικάτα και την πρόσδεσή τους σε ένα δικό τους πολιτικό κόμμα». Γι' αυτό εκείνη η περίοδος είναι τόσο πολύτιμη για μας σήμερα. Γιατί χτίζουμε μια Αριστερά επαναστατική, αντικαπιταλιστική και διεθνιστική. Δεν ξεκινάμε από το μηδέν, έχουμε πίσω μας έναν αιώνα μεγάλων ταξικών μαχών και πολιτικών εμπειριών. Το βιβλίο του Δ. Λιβιεράτου είναι ένα πολύτιμο εργαλείο για τους αγωνιστές και τις αγωνίστριες που θέλουν να βαδίσουν αυτό το δρόμο, τον επαναστατικό.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο**

4η Συνδιάσκεψη ANTAPΣYA Συντροφικός διάλογος

Μπροστά στη Συνδιάσκεψη της ANTAPΣYA

Είμαστε πια στην 9η χρονιά του Μνημονίου και την 4η συνεχόμενη χρονιά που ψηφίζει και εφαρμόζει μνημόνια μια κυβέρνηση στο όνομα της Αριστεράς. Σε μια συγκυρία όπου παντού ηχούν τύμπανα πολέμου. Οι αντιδράσεις δεν είναι πια αντίστοιχες της επίθεσης, όχι γιατί δεν υπάρχει η οργή, η φτώχεια και η δυστυχία που υπήρχαν τα προηγούμενα χρόνια, αλλά γιατί οι κοινωνικές αντιστάσεις δεν παράγονται αυτόματα από την κοινωνική δυστοπία. Χρειάζεται και η πίστη στην δυνατότητα των αγώνων να νικήσουν και να αλλάξουν την πραγματικότητα προς το καλύτερο για τους αγωνιζόμενους. Χρειάζεται και η πολιτική πρόταση και οι πολιτικοί φορείς της που θα τους εμπνέουν.

Από το 2015 και μετά, μετά και την «εμπειρία» ΣΥΡΙΖΑ, πολλοί πίστευαν –ή φέρονταν σαν να πιστεύουν– ότι ο «λαός» ή οι «μάζες» θα καταλάβουν ότι οι ρεφορμιστικές αυταπάτες οδηγούν στην χειρότερη παλινόρθωση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και γι' αυτό θα στραφούν «αυτόματα» στον επαναστατικό δρόμο. Άλλοι πίστευαν ότι, αφού ο λαός αντιστάθηκε στα προηγούμενα δύο μνημόνια, με τον ίδιο τρόπο «αυτόματα» θα αντιδράσει και στο Μνημόνιο του Τσίπρα.

Τρία χρόνια μετά και οι μεν και οι δε έχουν διαψευστεί οικτρά. Στην κοινωνική θεωρία δεν υπάρχουν «αυτοματισμοί», ούτε «επαναλήψεις» κινήματων. Το καλοκαίρι του 2015, όπως τελικά εξελίχθηκε και επισφραγίστηκε από την ψήφιση του μνημονίου και τις πρώτες εκλογές, αλλά και την εξέλιξη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ (όχι μόνο στο οικονομικό πεδίο, αλλά και στην πρόσδεση στον ιμπεριαλιστικό άξονα ΗΠΑ-Ισραήλ-Αιγύπτου, στο θέμα της ΧΑ, των δικαιωμάτων και αλλού), ήταν η επισφράγιση του δόγματος ΤΙ-ΝΑ, η επιβεβαίωση ότι «όλοι ίδιοι είναι όταν έρθουν στην εξουσία», η διάψευση των ελπίδων που στηρίχτηκαν στο αναπτυσσόμενο από το 2010 κίνημα ενάντια στην καπιταλιστική επίθεση. Αυτό δεν σημαίνει την απουσία αγώνων, βέβαια, και μάλιστα αγώνων σημαντικών. Δεν σημαίνει ότι ξεμπερδεψαν με την ανυπακοή.

Οι αγώνες του τελευταίου διαστήματος, όμως, αφορούν κάθε φορά συγκεκριμένα επίδικα λχ συγκεκριμένες απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις, τους πλειστηριασμούς. Η συνολική ανατροπή της διαμορφωμένης κατάστασης ή «των Μνημονίων» –ακόμη κι όταν απο-

τελεί την προμετωπίδα των αιτημάτων– δεν μοιάζει πλέον πραγματικό επίδικο ούτε καν στα μάτια των αγωνιζόμενων. Το ερώτημα για την μαχόμενη αριστερά σήμερα είναι αν μπορεί να αποτελέσει την μαχητική ραχοκοκαλιά που θα δώσει ελπίδα και προοπτική, που θα ενώσει τους αποσπασματικούς αγώνες που ξεσπάνε, που θα στρατεύσει ξανά τους αγωνιστές που ιδιωτεύουν, γύρω από ένα πολιτικό σχέδιο ανατροπής. Που θα επαναφέρει στην ημερήσια διάταξη την κατάργηση των μνημονίων, την έξοδο από την ΕΕ, την αποτροπή του πολέμου και την αντίσταση στα σχέδια του ΝΑΤΟ, το χτίσιμο μιας άλλης πραγματικότητας για τον εργαζόμενο λαό και τη νεολαία, όχι ως ρουτινιάρικα αιτήματα στο τέλος μιας προκήρυξης, αλλά ως αιτήματα μαχητά, ως αγώνες που κερδίζονται.

Αυτό είναι ένα στοίχημα πρωτίστως για την ANTAPΣYA, εκείνο το τμήμα της ριζοσπαστικής αριστεράς που δεν μαγεύτηκε από τις σειρήνες του κυβερνητισμού και της προσαρμογής, εκείνο το τμήμα που –με όλα τα λάθη και τις ανεπάρκειές του– βρέθηκε και βρίσκεται συνεχώς μπροστά στους αγώνες, στέκεται απέναντι στον ρατσισμό, τον φασισμό, δεν υποκλίνεται στην «εθνική ενότητα» ούτε αναζητά δρόμους «εθνικής ανάπτυξης», δεν λειτουργεί με «ηγεσίες» και τετελεσμένα. Είναι στοίχημα για την ANTAPΣYA να συμβάλλει στην οικοδόμηση ενός μεγάλου κοινωνικού και πολιτικού μετώπου ανατροπής, δίνοντας πολιτική απάντηση και ελπίδα με το βάθεμα του μεταβατικού της προγράμματος. Είναι στοίχημα κυρίως το να λειτουργήσει, σε μια κατάσταση σύγχυσης και διάλυσης, ως ένας πόλος που θα βοηθήσει στο μετασχηματισμό της σημερινής κατάστασης (πολιτικού κυρίως –και όχι οργανωτικού) κατακερματισμού των δυνάμεων και των χιλιάδων αγωνιστών της ριζοσπαστικής αριστεράς. Με γενναίες πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Με μετασχηματισμό και της ίδιας της ANTAPΣYA σε ένα ακόμη πιο δημοκρατικό, μαζικό, ταξικό και αποτελεσματικό μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Με συμβολή στην οικοδόμηση ενός δημοκρατικού μετώπου ανατροπής που θα χωράει κάθε αγωνιστή. Αυτό είναι το στοίχημα της 4ης Συνδιάσκεψης της ANTAPΣYA.

Δέσποινα Κουτσούμπα,
μέλος ΠΣΟ ANTAPΣYA

Η ANTAPΣYA και οι προκλήσεις της 4ης Συνδιάσκεψης

Βρισκόμαστε σε μια πολιτική περίοδο πολύ μακριά από την εποχή που το εγχείρημα του ΣΥΡΙΖΑ έμοιαζε θελκτικό για την αριστερά και τους λαϊκούς αγώνες. Η σφραγίδα της σημερινής συγκυρίας φέρει το σημάδι των εργατικών αγώνων που επιμένουν μέσα από την εξέλιξη της ταξικής πάλης και βρίσκονται αρκετά πιο μπροστά σε σχέση με την ιστορική περίοδο που ακολούθησε το δημοψήφισμα του 2015. Παρά την προσπάθεια εμπέδωσης κλίματος «μειωμένων προσδοκιών», η εξέλιξη των εργατικών αγώνων άφησε και το στίγμα της στο πολιτικό πεδίο και διαμορφώνει ρεύματα στον Ελληνικό Κοινωνικό Σχηματισμό που μπορεί ακόμα να μην έχουν εκφραστεί στην ολότητά τους όμως έχουν αποτυπώσει στίγμα για τους νέους γύρους αναμετρήσεων με το κεφάλαιο.

Η ANTAPΣYA σε αυτή την κατάσταση έχει διαδραματίσει καταλυτικό ρόλο. Αν γίνει μια σύντομη αναφορά στις κομβικές παρεμβάσεις της ANTAPΣYA που χαρακτήρισαν τις εξελίξεις τότε θα ξεχώριζαν η αταλάντευτη επιμονή της στην επαναστατική κατεύθυνση, η άρνηση της να συνταχθεί με ρεφορμιστικά σχέδια που διεκδικούν μέχρι και σήμερα αριστερά άλλοθι για μια βελτιωμένη εκδοχή του νεοφιλευθερισμού καθώς επίσης και την πολυεπίπεδη συμμετοχή και οργάνωση των εργατικών αγώνων.

Αυτές οι πολιτικές πρωτοβουλίες όμως δεν ήρθαν «ανέξοδα», δημιουργήθηκαν πολιτικά προβλήματα, με πολιτικό κόστος που προκάλεσαν και την επίπονη –πολλές φορές– εσωτερική ζύμωση. Από την 3η συνδιάσκεψη μέχρι την 4η που έπεται δοκιμάστηκαν εγχειρήματα, μετωπικές πολιτικές και κινηματικές πρακτικές τις οποίες οφείλουμε να εξετάσουμε με στόχο να μην «κυνηγάμε την ουρά μας» για τρίτη συνεχόμενη διετία.

Εμείς από την μεριά μας θεωρούμε ότι η ANTAPΣYA πρέπει να πάρει οριστικά πλέον διαζύγιο με την λογική του ακολουθητισμού πίσω από κάποιο άλλο σχέδιο που θα απελευθερώσει υποτιθέμενες δυνάμεις και θα οδηγήσει μέσα από την ανάπτυξη του δικού της σχεδίου για την αριστερά και την κοινωνία τα υπόλοιπα κομμάτια της αριστεράς σε μια άλλη λογική. Είναι διαφορετικά επίπεδα τακτικής για την περίοδο η ενιαιομετωπική πρόταση και πρακτική για τους εργατικούς αγώνες και διαφορετική η μετωπική αντίληψη στο πολιτικό επίπεδο.

Σε ότι έχει να κάνει με τους εργατικούς αγώνες η πρότασή μας στοχεύει στο να γίνει

μια κοινά αποδεκτή επεξεργασία που θα ξεκινάει με την εκτίμηση της κατάστασης της τάξης, θα περνάει από την οργάνωση της συνδικαλιστικής πάλης, θα αναμετράται με τις μορφές συνδικαλιστικής οργάνωσης και θα καταλήγει στις κινηματικές πρακτικές και τον πολιτικό συντονισμό τους. Στόχος δεν είναι να αναδείξουμε τις υπαρκτές διαφορές μας αλλά να βρεθούν νέοι κοινοί τόποι που μπορούν να αποτελέσουν σημεία ενότητας όχι μόνο εσωτερικής αλλά και άλλων ρευμάτων της αριστεράς που πραγματικά θα καθιστούσαν την ANTAPΣYA κέντρο ενός εναλλακτικού τρίτου πραγματικού πόλου για την αριστερά.

Η παραπάνω κατεύθυνση είναι και η μόνη που μπορεί να αναδείξει την ANTAPΣYA ως κέντρο μιας διαφορετικής πολιτικής πρότασης για την αριστερά με επαναστατικό χαρακτήρα που θα ενσωματώνει διάφορα ρεύματα που κινούνται στην περίμετρό της με οργανικό τρόπο είτε συμμετέχοντας είτε συνεργαζόμενα. Απαραίτητη προϋπόθεση για αυτό είναι η εσωτερική δημοκρατία και η ισότιμη έκφραση όλων των συνιστωσών που συμμετέχουν στο εγχείρημα ή θα συμμετάσχουν σε αυτό. Η εσωτερική δημοκρατία έχει δύο όψεις, τόσο την οργανωτική αποτύπωση των συσχετισμών όσο και την δυνατότητα έκφρασης των διαφωνιών με ανοιχτό τρόπο χωρίς αυτό να παραβιάζει το ενιαίο της έκφρασης του μετώπου.

Σε αυτή την κατεύθυνση έχουν γίνει βήματα και σήμερα φαίνεται πως έχει κατακτηθεί η θέση της ισότιμης έκφρασης όλων, όμως θα απαιτηθούν ακόμα πιο βαθιές τομές στην συγκρότησή μας και όχι μόνο στο οργανωτικό σκέλος για να εξασφαλιστεί η όσο το δυνατόν πιο πλήρης δημοκρατική λειτουργία και έκφραση.

Η 4η Συνδιάσκεψη λοιπόν μπορεί να αποτελέσει την νέα αφετηρία για την ANTAPΣYA, μακριά από παρελκυστικούς σχεδιασμούς, περισπάσεις και αντιπερισπασμούς με στόχο την διασαφήνιση του σχεδιασμού της και της δικής της αυτόνομης παρέμβασης που θα αποτελέσει τομή για το κίνημα και τους εργατικούς αγώνες. Στο βαθμό που αυτός ο στόχος θα επιτυγχάνεται, η ενοποίηση της ANTAPΣYA που επιτεύχθηκε στο επίπεδο της διαμόρφωσης των θέσεων θα διατηρείται και θα βαθιάνει, διαμορφώνοντας έτσι άλλη δυναμική για το εγχείρημα συνολικά.

Δημήτρης Κοσκινάς,
μέλος ΚΣΕ ANTAPΣYA

ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ
Επιθέσεις

Το Παιδαγωγικό Τμήμα της Ειδικής Αγωγής (ΠΤΕΑ) δέχεται από πέρυσι συνεχείς επιθέσεις, οι οποίες αμφισβητούν αφενός την εγκυρότητα του πτυχίου και αφετέρου τη δουλειά του ειδικού παιδαγωγού γενικότερα. Η περσινή τροπολογία Γαβρόγλου ουσιαστικά βάζει στους ίδιους πίνακες τους δασκάλους της ειδικής και γενικής αγωγής με αποτέλεσμα να μην δίνεται προτεραιότητα στο πτυχίο και να έχουν μεγαλύτερη ισχύ τα μεταπτυχιακά και τα σεμινάρια, τα οποία πλέον στη μεγάλη πλειονότητά τους είναι επί πληρωμή.

Φέτος, η εικόνα δεν έχει αλλάξει, ο νέος νόμος Γαβρόγλου έρχεται σαν μια συνέχεια των προηγούμενων νόμων και εντείνει τις επιθέσεις ενάντια στην παιδεία. Ανοίγουν ζητήματα για συγχωνεύσεις σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, ενώ η υποχρηματοδότηση στις σχολές μας έχει φτάσει στο 90%, κάτι που αφήνει ελεύθερο το πεδίο στις επιχειρήσεις να μπαίνουν στις σχολές και να καθορίζουν τα πάντα με βάση τις ανάγκες του κεφαλαίου. Η κινητοποίηση των εκπαιδευτικών στις 30/3, στην οποία συμμετείχαν μαζικά και φοιτητικοί σύλλογοι, έδειξε πολύ καλά την διάθεση του κόσμου να διεκδικήσει όλα αυτά που καιρό τώρα η κυβέρνηση θέτει υπό αμφισβήτηση.

Η μάχη για την Παιδεία είναι μια μάχη που συσπειρώνει δίπλα της τις φοιτητικές μάχες κόντρα στο νόμο Γαβρόγλου αλλά και τις μάχες που ανοίγονται αυτή τη περίοδο συνολικά στο δημόσιο για μαζικές και μόνιμες προσλήψεις. Μπροστά σε αυτές τις μάχες οργανώσαμε τη συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου, με σκοπό να αποφασίσουμε ποια θα είναι η δράση μας. Ήρθαμε σε επαφή και συνδεθήκαμε με το κομμάτι των εκπαιδευτικών στο Βόλο και καθορίσαμε πως στις 30/3 φοιτητές και εργαζόμενοι θα διαδηλώνουν μαζί.

Με αυτήν την εικόνα επιστρέφουμε μετά τις διακοπές και βάζουμε μπροστά να οργανώσουμε μαζικές συνελεύσεις, διαδηλώσεις, καταλήψεις διαρκείας και απεργίες. Για να αναγκάσουμε την κυβέρνηση να υποχωρήσει και να σταματήσει τις επιθέσεις σε φοιτητές και εργαζόμενους.

Κωνσταντίνη Χίρα
ΠΤΕΑ, Βόλος

Μετά το Πάσχα, συνεχίζουμε!

Χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες διαδήλωσαν στο πλάι των εκπαιδευτικών στις 30/3. Οι φοιτητικοί σύλλογοι του Παιδαγωγικού Τμήματος Ειδικής Αγωγής Βόλου, της κατελημμένης Φιλοσοφικής ΕΚΠΑ, του Γεωλογικού, του Πολιτικού, της Φιλολογίας ΑΠΘ, του Βιολογικού Πάτρας, του Βιολογικού Ηρακλείου, του Πολυτεχνείου διαδήλωσαν μαζικά με κεντρικά συνθήματα «φοιτητές – εργατιά, μια φωνή και μια γροθιά» και «κοινός αγώνας σε ΑΕΙ – ΤΕΙ, ο νόμος Γαβρόγλου θα ανατραπεί».

Το ΠΤΕΑ Βόλου παλεύει για την υπεράσπιση του επαγγέλματος του ειδικού παιδαγωγού, ενώ ο φοιτητικός σύλλογος της Φιλοσοφικής ξεσηκώνεται για να ανατρέψει την απόσπαση διδακτικής επάρκειας, τη διάσπαση του ΦΠΨ και την εξίσωση των πτυχίων Θεατρικών Σπουδών με αυτά των ιδιωτικών δραματικών σχολών.

Το μεγαλύτερο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο των τελευταίων ετών έδωσε ώθηση σε όλους τους συλλόγους να παλέψουν συντονισμένα για τη συνολική ανατροπή του νόμου Γαβρόγλου, συνδέοντας τα αιτήματά τους με το αίτημα του εργατικού κινήματος για μόνιμες προσλήψεις και χρηματοδότηση. Την επόμενη ημέρα (31/3) άρχισε το διήμερο ΕΑΑΚ, με προσανατολισμό αμέσως μόλις ανοίξουν οι σχολές μετά το Πάσχα το φοιτητικό κίνημα να κλιμακώσει τη μάχη.

Πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, Αθήνα 30/3

Συνεχίζουμε τον αγώνα στο σύλλογο της Φιλοσοφικής ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης στο δικαίωμα στη δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλες/ους. Νέα γενική συνέλευση έγινε την Δευτέρα 26/3 και υπερψηφίστηκε ξανά το ενωτικό αγωνιστικό πλαίσιο για διήμερη κατάληψη Πέμπτη 29/3 και Παρασκευή 30/3 και συμμετοχή στην πανεκπαιδευτική πορεία την δεύτερη μέρα μαζί με τις ομοσπονδίες και τους συλλόγους εκπαιδευτικών.

Την Παρασκευή διαδηλώσαμε μαζί με χιλιάδες φοιτητές και εκπαιδευτικούς με κεντρικό αίτημα την ανατροπή του νόμου Γαβρόγλου και τους μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών. Βλέπουμε τα δύο αυτά αιτήματα να συγκεκριμενοποιούνται στη σχολή μας. Ο νόμος Γαβρόγλου φέρνει δραματικές αλλαγές

ΦΛΣ ΑΘΗΝΑΣ

στην εκπαίδευση χτυπώντας, μετά τα ΤΕΙ, όλες τις καθηγητικές σχολές με την απόσπαση της διδακτικής επάρκειας από τα πτυχία. Αναγκάζει τους φοιτητές να παρακολουθήσουν ένα νέο κύκλο σπουδών μετά το πτυχίο, σεμινάρια με δίδακτρα των οποίων ο «τιμοκατάλογος» κυμαίνεται από 300 έως 1000 ευρώ. Ο αγώνας μας συνδέεται άμεσα με το αίτημα των καθηγητών για μαζικούς διορισμούς στην εκπαίδευση. Παλεύουμε ενάντια στην επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημίων, διεκδικούμε χρηματοδότηση για προσλήψεις, για τις ανάγκες μας και όχι για τους τραπεζίτες και τους εξοπλισμούς.

Ταυτόχρονα παλεύουμε ενάντια

στην εξίσωση των πτυχίων του τμήματος θεατρικών σπουδών με αυτά των ιδιωτικών σχολών. Η κυβέρνηση με αυτή την εξίσωση παρακάμπτει το άρθρο 16 του Συντάγματος. Δεν ξεχνάμε πως το τεράστιο κίνημα καταλήψεων του 2006-7 πάλεψε πανελλαδικά ενάντια στην αναθεώρησή του, κάτι που ήταν κεντρική επιλογή της τότε κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα τους αφήσουμε ούτε και τώρα να το αναθεωρήσουν από την πίσω πόρτα. Το τρίτο κεντρικό ζήτημα που ανοίγουμε στη Φιλοσοφική είναι το μπλοκάρισμα της προσπάθειας της Συγκλήτου να διασπάσει το τμήμα ΦΠΨ σε τρία τμήματα: Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικού και Ψυχολογίας. Το νέο τμήμα Παιδαγωγικού που θέλουν να φτιάξουν προορίζεται να παρέχει τη διδακτική επάρκεια που αποσπάται από τα πτυχία.

Οι τελευταίες συνελεύσεις και διαδηλώσεις μας δίνουν νέα έμπνευση να συνεχίσουμε τον αγώνα αμέσως μετά το Πάσχα. Δεν θα αφήσουμε τη κυβέρνηση να διαλύσει τις σχολές μας και ήδη μια σειρά σύλλογοι συντονιζόμαστε από ΑΕΙ και ΤΕΙ για να κλιμακώσουμε τον αγώνα με καταλήψεις και συντονισμό με τους εκπαιδευτικούς και συνολικά με το εργατικό κίνημα. Επόμενος μεγάλος σταθμός για μας είναι η κινητοποίηση στις 25 Απρίλη μέρα που θα αγωνιστούμε μαζί με τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία που διεκδικούν μαζικές προσλήψεις, με τους εκπαιδευτικούς που παλεύουν για μαζικούς διορισμούς. Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες μαζί μπορούμε να τα κερδίσουμε όλα.

Άγγελος Διονυσκόπουλος

Το Σάββατο 31/4 ξεκίνησε το πανελλαδικό συντονιστικό των σχημάτων της ΕΑΑΚ και ολοκληρώθηκε τη Δευτέρα την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Έγινε πλούσια πολιτική συζήτηση πάνω στις μάχες που έχουν ξεδιπλωθεί το τελευταίο διάστημα ενάντια στην αντιδραστική μεταρρύθμιση της εκπαίδευσης. Το μεγάλο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο της Παρασκευής, οι καταλήψεις διαρκείας στα ΤΕΙ ενάντια στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής και τις συγχωνεύσεις, το άνοιγμα των αγώνων στις καθηγητικές σχολές με αιχμή την διδακτική επάρκεια, οι δεκάδες κινητοποιήσεις για το δικαίωμα στην μέριμνα, βοήθησαν στο να αναδειχθούν οι δυνατότητες της περιόδου. Η συζήτηση αποτέλεσε ένα σημαντικό βήμα για να ξεπεράσουν τα ΕΑΑΚ την εσωστρέφεια του προηγούμενου διαστήματος και να μπούμε όλοι μαζί στην οργάνωση των αγώνων.

Στο συντονιστικό άνοιξαν και όλες οι πολιτικές μάχες στις οποίες συμμετέχει η νεολαία. Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες, η ανάγκη να συνεχίσουμε σε αυτό το μέτωπο ενωτικά με

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΕΑΑΚ

όλους για την καταδίκη των φασιστών. Για πρώτη φορά άνοιξε και η συζήτηση για τον σεξισμό πιο ουσιαστικά, με πλούσια αντιπαράθεση για το από που προέρχεται ο σεξισμός και πώς τον παλεύουμε. Σε μια περίοδο που η οικονομική κρίση συνεχίζει παγκόσμια και στην Ελλάδα, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί κλιμακώνονται ειδικά στη γειτονιά μας, η νεολαία μέσα στις σχολές έχει να παίξει

πρωταγωνιστικό ρόλο ενάντια στον εθνικισμό και την πολεμοκαπηλεία ανοίγοντας ταυτόχρονα τη συζήτηση για την αντικαπιταλιστική προοπτική.

Αμέσως μετά το Πάσχα προχωράμε σε νέο γύρο γενικών συνελεύσεων με κέντρο την κινητοποίηση στις 25 Απρίλη και την απεργία που ήδη έχουν προκηρύξει οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία. Βάζουμε στόχο να βρεθούν μαζί στην απεργιακή συγκέντρωση όλα τα κομμάτια που αγωνίζονται από τους φοιτητές και τους εκπαιδευτικούς μέχρι τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και τους δήμους. Αρκετά σχήματα πρότειναν και σχεδιασμό για την συνέχεια, για μαζική συμμετοχή στη διαδήλωση της πρωτομαγιάς και για τη γενική απεργία στις 16 Μάη. Άνοιξε η συζήτηση και για τη μάχη των φοιτητικών εκλογών με στόχο η ΕΑΑΚ να εκφράσει όλους τους φοιτητές που δίνουν τις μάχες συσπειρώνοντας τους γύρω από το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα.

Π.Π.

<div>ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΡΙΤΗ 3/4 ΕΡΤ-OPEN 7.30μμ Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη</div> <div>ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΡΙΤΗ 3/4 καφέ Σαρδανάπαλος (πλ. Άνοιξη) 7.30μμ Γυναίκες ενάντια στην καταπίεση – από την ατομική αντίδραση στη συλλογική πάλη Ομιλήτρια: Κατερίνα Κούρκουλου</div> <div>ΠΑΤΡΑ ΤΡΙΤΗ 3/4 Εργατικό Κέντρο 7μμ Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών Ομιλητής: Γιώργος Πελεκουδάς</div> <div>ΚΥΨΕΛΗ ΤΡΙΤΗ 3/4 καφέ Κοσμικόν 7.30μμ Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών Ομιλήτρια: Σοφία Σισμάνη</div> <div>ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 3/4 καφέ Πουρναρούσα 8μμ Η αλήθεια πίσω από τους πατριωτικούς μύθους Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος</div> <div>ΙΛΙΟΝ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Το 1968 στις ΗΠΑ Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης</div> <div>ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Η παγκόσμια διάσταση του Μάη του ‘68 Ομιλητής: Γιάννης Κούβαρης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλητής: Κώστας Λάμπας</div> <div>ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ-ΜΕΝΙΔΙ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Θεοσίτης (πλ. Αγ.Νικολάου) 7.30μμ Η επιστροφή του Μακεδονικού Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος ● ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Θεοσίτης (πλ. Αγ.Νικολάου) 7.30μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλήτρια: Μαρία Παππά</div>	<div>Μαρξιστικά Φόρουμ</div> <div>ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ Ο σύντομος ελληνικός μεσοπόλεμος Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου ● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ Το 1968 στις ΗΠΑ Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης</div> <div>ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ-ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 βιβλιοπωλείο Αμόνι 7μμ Το 1968 στις ΗΠΑ Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 βιβλιοπωλείο Αμόνι 7μμ Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο Ομιλητής: Γιώργος Φαράντος</div> <div>ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΒΟ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Πικαπ 7.30μμ Σχέσεις εξάρτησης – Οι τράπεζες και οι «φούσκες» Ομιλητής: Δημήτρης Λάμπρου ● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ Πικαπ 7.30μμ Το 1968 στις ΗΠΑ Ομιλητής: Αντώνης Σκαρπέλης</div> <div>ΕΞΑΡΧΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Αλντεμπαράν 8μμ Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος</div> <div>ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Ποέτα 8μμ Η αλήθεια πίσω από τους πατριωτικούς μύθους Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης</div> <div>ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Ζωή 8μμ Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας</div> <div>ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Γιώτης 7μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλητής: Σάββας Κκονέ</div> <div>ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Κύτταρο 7.30μμ 170 χρόνια από το Κομμουνιστικό Μανιφέστο Ομιλητής: Γιώργος Μποτοσίδης</div> <div>ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Ντι Καπιτάνο 6.30μμ</div>	<div>Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλητής: Αντώνης Αλφιέρης</div> <div>ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ Η αλήθεια πίσω από τους πατριωτικούς μύθους Ομιλητής: Βαγγέλης Καραθάνος</div> <div>ΚΑΛΛΙΘΕΑ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ 1968 (στοά Βενιζέλου και Αγ.Πάντων) 7.30μμ Το 1968 στις ΗΠΑ Ομιλητής: Ραφαήλ Καστρίτσης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ 1968 (στοά Βενιζέλου και Αγ.Πάντων) 7.30μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλήτρια: Ιλρίντα Μουσαράι</div> <div>ΧΑΝΙΑ ● ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ Από τον Πουλιόπουλο στον Ζαχαριάδη Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης ● ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 Σύλλογος Δασκάλων 7μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης</div> <div>ΜΑΡΟΥΣΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 καφέ Βαβέλ 7μμ Διεθνιστική αλληλεγγύη στο Αφρίν Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης</div> <div>ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4 Ιωνία καφέ 6.30μμ Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης</div> <div>ΞΑΝΘΗ ● ΠΕΜΠΤΗ 5/4 καφέ Βυζάντιο 8.30μμ Το 1968 στις ΗΠΑ Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου ● ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Βυζάντιο 8.30μμ Βενεζουέλα – Χρειάζεται εργατική εναλλακτική Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης</div> <div>ΠΑΤΗΣΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 5/4 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ.Νικολάου) 7μμ Το 1968 στις ΗΠΑ Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη</div> <div>ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 5/4 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7.30μμ Η έξοδος από τα μνημόνια στα χέρια των εργατών Ομιλητής: Κώστας Καταραχιάς</div>	<div>ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 12/4 καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12) 8μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη</div> <div>ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΠΕΜΠΤΗ 5/4 καφέ Pure 8μμ Τα ελληνοτουρκικά Ομιλητής: Παναγιώτης Καραβίτης</div> <div>ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 5/4 δημαρχείο 7μμ Τα ελληνοτουρκικά Ομιλητής: Αντρέας Καπνίσης</div> <div>ΗΡΑΚΛΕΟ ΠΕΜΠΤΗ 5/4 καφέ Πολύκεντρο 7.30μμ Βενεζουέλα – χρειάζεται εργατική εναλλακτική Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής</div> <div>ΑΙΓΑΛΕΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 καφέ 18 γραμμάρια 7μμ Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη</div> <div>ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 11/4 στοά Σαρκά, Α'κτίριο, Β' ορ., 8μμ Σχέσεις εξάρτησης – Οι τράπεζες και οι «φούσκες» Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα</div> <div>ΒΟΛΟΣ ΠΕΜΠΤΗ 12/4 Θόλος 7μμ Γυναίκες ενάντια στην καταπίεση – από την ατομική αντίδραση στη συλλογική πάλη Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Χήρα</div>
---	--	--	---

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΡΙΤΗ 3/4
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 7μμ ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος κ Καραϊσκού 7μμ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 6.30 ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 7μμ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6.30μμ

ΠΑΤΡΑ
Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου 5μμ
ΤΕΤΑΡΤΗ 4/4
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική πλατεία 6.30μμ ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ πλατεία Ανάληψης 6.30μμ ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 5μμ ΚΥΨΕΛΗ Κυψέλης και πλατεία Κανάρη 6.30μμ ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 7.30μμ ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ

ΗΡΑΚΛΕΟ
Λιοντάρια 8μμ
ΠΕΜΠΤΗ 5/4
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ μετρό Πανόρμου 12μες ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλατεία Ελευθερίας (Public) 6μμ ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλμα Λαμπράκη 7μμ ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 7μμ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/4
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ
κεντρική πλατεία 12μες
ΣΑΒΒΑΤΟ 7/4
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώας 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.

Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την

επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο. Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες. Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπη-

λεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι. Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Κατερίνα Θωίδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεωνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikigmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

«Κάθε πόρτα μέσα στο Γκέτο έχει γίνει ένα φρούριο και θα παραμείνει ένα σχυρό μέχρι το τέλος! Όλοι μας θα χαθούμε πιθανότατα στη μάχη, αλλά ποτέ δε θα παραδοθούμε! Εμείς, όπως κι εσείς, καιγόμαστε από την επιθυμία να τιμωρήσουμε τον εχθρό για τα εγκλήματά του, από την επιθυμία της εκδίκησης. Είναι μια μάχη για την ελευθερία μας, όπως και για τη δική σας!».

Το «Μανιφέστο προς τους Πολωνούς», από όπου το παραπάνω απόσπασμα, κυκλοφόρησε τις πρώτες μέρες της εξέγερσης του Γκέτο της Βαρσοβίας τον Απρίλιο του 1943. Το υπέγραφε η Εβραϊκή Αντιστασιακή Οργάνωση (ZOB) που είχε αναλάβει να υπερασπίσει το Γκέτο από τους Ναζί και να εμποδίσει τη μεταφορά των 60.000 περίπου κατοίκων που είχαν απομείνει σε αυτό, στο στρατόπεδο εξόντωσης Τρεμπλίνκα. Ήταν η μεγαλύτερη εξέγερση των Εβραίων κατά τη διάρκεια του Ολοκαυτώματος και ο πρώτος ένοπλος ξεσηκωμός σε πόλη υπό γερμανική κατοχή –και γι' αυτό ένα από τα πιο σημαντικά επεισόδια της αντίστασης στους Ναζί συνολικά κατά το Β' ΠΠ.

Το Μανιφέστο βγήκε κυριολεκτικά μέσα από τα συντρίμια του Γκέτο και υπό τον ήχο των ναζιστικών πολυβόλων, κανονιών και φλογοβόλων που είχαν επιστρατευτεί για να το διαλύσουν ολοσχερώς, να αφανίσουν τους μαχητές του και να ολοκληρώσουν τη μαζική εξολόθρευση των Εβραίων της Πολωνίας. Όπως φαίνεται από το περιεχόμενό του και περιγράφει και ο **Marek Edelman**, ένας από τους ηγέτες της μάχης, στο συγκλονιστικό βιβλίο του **The Ghetto Fights**, η εξέγερση ήταν μια συνειδητή πολιτική επιλογή και πράξη αντίστασης απέναντι στη ναζιστική θηριωδία.

Η κατάληψη της Πολωνίας από τους Ναζί το 1939 σήμανε αρχικά τον ρατσιστικό αποκλεισμό των Εβραίων από κάθε πτυχή της ζωής. Ξυλοδαρμοί, φυλακίσεις και εκτελέσεις εν ψυχρώ έγιναν άγραφος νόμος. Ο Edelman περιγράφει για παράδειγμα πως 53 άνδρες μιας πολυκατοικίας εκτελέστηκαν ως απάντηση στον ξυλοδαρμό ενός Πολωνού αστυνομικού από έναν από τους ενοίκους.

Το επόμενο βήμα ήταν η δημιουργία γκέτο σε όλη τη χώρα –με μεγαλύτερο σε έκταση και πληθυσμό αυτό της Βαρσοβίας. Από το 1940, πάνω από 350.000 Εβραίοι, το 30% περίπου του πληθυσμού της πρωτεύουσας, κλείστηκαν σε μια περιοχή που αντιστοιχούσε στο 2,4% περίπου της συνολικής έκτασης της πόλης. Συρματοπλέγματα και τείχη τριών μέτρων υψώθηκαν για να εξασφαλίζουν

Η εξέγερση του Γκέτο

την απόλυτη απομόνωση και διαχωρισμό τους από την «Αρία πλευρά».

Ήταν μια φυλακή, «μελλοθανάτων» όπως αποδείχτηκε, φρουρούμενη από μέσα και από έξω από την δωσιλογική πολωνική «Μπλε» αστυνομία, την γερμανική αστυνομία, μέλη των SS και πράκτορες της Γκεστάπο. Ενώ στις δυνάμεις καταστολής προστέθηκε και η εβραϊκή αστυνομία, υπό την εποπτεία ενός εβραϊκού συμβουλίου που οι Ναζί έστηναν σε κάθε Γκέτο.

Εκτελέσεις

Με εξαίρεση το τελευταίο αυτό μικρό κομμάτι, η συντριπτική πλειοψηφία βρέθηκε σε καθεστώς όχι μόνο απόλυτου τρόμου με μαζικές εκτελέσεις και καταστολή αλλά και φτώχειας. Όποιος δε δούλευε εξαντλητικές ώρες ως φτηνό εργατικό δυναμικό στα εργοστάσια για λογαριασμό των Ναζί, βρισκόταν στο έλεος της πείνας και των επιδημιών. Η μηνιαία θνησιμότητα από την αστία και τις αρρώστιες μέσα στους τοίχους του Γκέτο έφτασε τους 6.000 ανθρώπους (πάνω από το 2% του πληθυσμού).

Οι μεταφορές στο στρατόπεδο εξόντωσης Τρεμπλίνκα και τους θαλάμους αερίων ξεκίνησαν το 1942. Οι μαζικότερες πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 23 Ιούλη και 21 Σεπτεμβρίου εκείνης της χρονιάς, όταν 250.000 με 300.000 κάτοικοι του Γκέτο, άντρες, γυναίκες, παιδιά, στάλθηκαν στο θάνατό τους.

Παρά τις φήμες, τις αναφορές, ακόμα και τις μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων, το Γκέτο δε μπορούσε αρχικά να πιστέψει ότι οι ιστορίες για τους θαλάμους αερίων ήταν αληθινές. «Ένα φυσιολογικό ανθρώ-

πινο ον με φυσιολογικές διανοητικές λειτουργίες ήταν απλά ανίκανο να συλλάβει ότι ένα διαφορετικό χρώμα ματιών ή μαλλιών ή μια διαφορετική εθνική καταγωγή ήταν αρκετοί λόγοι για δολοφονία», γράφει ο Edelman. Από τη μεριά του το εβραϊκό συμβούλιο, που θεωρητικά ήταν υπεύθυνο για τον κόσμο και μπορούσε να προλάβει την καταστροφή, αρνιόταν πεισματικά είτε να το παραδεχτεί είτε να οργανώσει την αντίσταση. Η κυρίαρχη τάση στους κόλπους του ήταν έτσι κι αλλιώς από την αρχή ότι η αντίσταση στους Ναζί ήταν αδύνατη, ότι στο μόνο που μπορούσε να ελπίζε κανείς ήταν στο έλεός τους.

Οι μόνοι που προειδοποιούσαν για το Ολοκαύτωμα ήταν τα μέλη των αριστερών οργανώσεων –όσων είχαν καταφέρει να επιβιώσουν της ναζιστικής βίας– και κύρια της σοσιαλιστικής οργάνωσης Bund. Η Bund, μέλος της οποίας ήταν και ο Edelman, ήταν η μεγαλύτερη εβραϊκή οργάνωση της χώρας. Είχε ιδρυθεί το 1897 και είχε μεγάλη πολιτική και συνδικαλιστική δράση οργανώνοντας εργάτες και φτωχούς Εβραίους. Σε συνεργασία με το Πολωνικό Σοσιαλιστικό Κόμμα, είχε δώσει μεγάλες μάχες ενάντια στην πολωνική κυβέρνηση και τον αντισημιτισμό πριν το Β' ΠΠ.

Ήταν επίσης μια αντι-σιωνιστική οργάνωση. Όπως θα έλεγε αργότερα ο Edelman: «Τα μέλη της Bund δεν περίμεναν κανένα Μεσσία, ούτε σχεδίαζαν να φύγουν για την Παλαιστίνη. Πίστευαν ότι η Πολωνία ήταν η χώρα τους και πάλευαν για μια δίκαιη, σοσιαλιστική Πολωνία στην οποία κάθε εθνικότητα θα διατηρούσε τη δική

της πολιτιστική αυτονομία και στην οποία τα δικαιώματα των μειονοτήτων θα ήταν εγγυημένα». Ο ίδιος δε σταμάτησε ως το θάνατό του το 2009 να είναι ενάντια στο κράτος του Ισραήλ παίρνοντας μάλιστα ανοιχτά θέση υπέρ των Παλαιστινίων –ενάντια στην προσπάθεια, για παράδειγμα, των Ισραηλινών να εκμεταλλευτούν πολιτικά την εξέγερση του Γκέτο της Βαρσοβίας παρουσιάζοντας την ως σύμβολο της απελευθέρωσης των Εβραίων, είχε δηλώσει ότι αυτή τώρα «ανήκει στους Παλαιστίνιους».

Εξοπλισμός

Η Bund είχε συνεχίσει την πολιτική της δραστηριότητα μέσα στο Γκέτο, παράνομα, οργανώνοντας μικρές ομάδες, εκδίδοντας εφημερίδες και περιοδικά. Αποτέλεσε βασικό κορμό της ZOB και της εξέγερσης. Ο εξοπλισμός των μαχητών της ZOB δεν ξεπερνούσε κάποια πιστόλια και τουφέκια, λίγα αυτόματα και χειροβομβίδες, τα περισσότερα από τα οποία είχαν εισαχθεί παράνομα μέσα στο Γκέτο από τις οργανώσεις της πολωνικής αντίστασης. Η κύρια «δύναμή» της ήταν οι αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί και οι μολότοφ, καθώς και ένα καλά οργανωμένο σχέδιο με κρυψώνες και άλλες «θέσεις μάχης».

Οι πρώτες ένοπλες συγκρούσεις σημειώθηκαν το Γενάρη του 1943 ξαφνιάζοντας τους Ναζί και αναγκάζοντάς τους να αναβάλλουν για μέρες τις μεταφορές που σχεδίαζαν. Το Γκέτο είχε περάσει στον έλεγχο της ZOB. Η αποτυχία είχε μεγάλο αντίκτυπο στο ναζιστικό στρατόπεδο. Ο επικεφαλής των SS, Χάινριχ Χίμλερ, αντικατέστησε τον διοικητή της

Βαρσοβίας με τον διοικητή των ένοπλων SS και της αστυνομίας Γιούργκεν Στρώουπ, μετέπειτα διοικητή στην Ελλάδα. Η διαταγή ήταν η ανακατάληψη του Γκέτο και η εκτέλεση ή σύλληψη όσων βρίσκονταν μέσα.

Στις 19 Απρίλη, μια ισχυρή δύναμη πάνω από 2000 ανδρών των SS και της «Μπλε» αστυνομίας εισέβαλαν στο Γκέτο. Η προέλασή τους έμοιαζε αδιαμφισβήτητη. Αντί γι' αυτό, βρέθηκαν σε δεκάδες ενέδρες μαχητών (με τον μικρότερο να είναι μόλις δεκατριών ετών και τον μεγαλύτερο σαράντα) που τους πυροβολούσαν και τους πετούσαν μολότοφ και χειροβομβίδες από στενά, υπονόμους, παράθυρα και στέγες. Μετά από δύο μέρες μαχών, οι Ναζί αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν.

Θα περνούσαν τρεις βδομάδες για να καταπνίξουν την εξέγερση. Καθώς οι απώλειές τους συνεχίζονταν, οι Ναζί αποφάσισαν να κάψουν ολόκληρο το Γκέτο. Άρχισαν να βάζουν φωτιές με φλογοβόλα σε κάθε σπίτι, να ανατινάζουν υπόγεια και υπονόμους, να ρίχνουν καπνογόνα και δηλητηριώδη αέρια παντού για να αναγκάζουν τους εξεγερμένους να βγαίνουν από τα κρησφύγετά τους.

Ακόμα και τότε, οι μαχητές έβγαιναν πυροβολώντας και ρίχνοντάς τους χειροβομβίδες –ανάμεσά τους ένας σημαντικός αριθμός γυναικών αγωνιστριών που επιτίθονταν στους Ναζί πριν παραδοθούν ή αυτοκτονήσουν. «Μας νίκησαν οι φλόγες, όχι οι Γερμανοί», θα έλεγε ο Edelman το 2007. Η καταστροφή του Γκέτο και η μετατροπή του σε ένα σωρό από ερείπια έκλεισε συμβολικά με την ανατίναξη της Συναγωγής της Βαρσοβίας στις 16 Μάη του 1943. Περίπου 13.000 Εβραίοι πέθαναν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης –οι 6.000 από αυτούς κήκαν ζωντανοί ή πέθαναν από τα αέρια. Λίγοι κατάφεραν να σωθούν μέσα από τους υπονόμους, ανάμεσά τους ο Edelman. Οι περισσότεροι ηγέτες και μαχητές της ZOB σκοτώθηκαν, ενώ άλλοι αυτοκτόνησαν ομαδικά.

Κανένας τους, όταν αποφάσιζαν να προχωρήσουν στην εξέγερση, δεν είχε την αυταπάτη ότι θα κέρδιζαν στρατιωτικά τη σύγκρουση, ότι θα έσωζαν το Γκέτο. Στόχος τους ήταν να δείξουν ότι η αντίσταση στο φασισμό ήταν δυνατή. Η θυσία τους, μαζί με το Μανιφέστο αλλά και τους στίχους της Διεθνούς που ακούστηκαν μέσα από το φλεγόμενο Γκέτο σε όλη τη Βαρσοβία την ημέρα της Πρωτομαγιάς, έστειλαν το μήνυμά τους σε ολόκληρο τον κόσμο. Έναν χρόνο μετά και με την έμπνευση των Εβραίων αγωνιστών, η πολωνική αντίσταση οργάνωσε την εξέγερση της Βαρσοβίας –και ανάμεσα στους μαχητές της βρισκόταν το «τμήμα της ZOB», με μέλη όσους είχαν καταφέρει να αποδράσουν μέσα από τους υπονόμους του Γκέτο της Βαρσοβίας.

Λένα Βερδέ

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Συνελεύσεις προς τη Συνδιάσκεψη

Τ.Ε. ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΟΛΑΡΓΟΣ – ΠΑΠΑΓΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
δημαρχείο
Αγ.Παρασκευής 7μμ

Τ.Ε. Ν.ΙΩΝΙΑ – ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ – ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Δημαρχείο Ν. Ιωνίας 5μμ

Τ.Ε. ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΒΡΙΑΝΗΣΙΑ – ΨΥΧΙΚΟ
ΤΡΙΤΗ 3/4
αίθουσα δημοτικού
συμβουλίου Χαλανδρίου
7μμ

Τ.Ε. ΜΑΡΟΥΣΙ – ΠΕΥΚΗ – ΜΕΛΙΣΣΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4
αίθουσα δασκάλων
Μαρουσίου 6μμ

Τ.Ε. ΒΟΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4

Τ.Ε. Ν.ΗΡΑΚΛΕΟΥ – ΛΥΚΟΒΡΥΣΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Πολύκεντρο 6μμ

Τ.Ε. ΑΙΓΑΛΕΩ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
στέκι δασκάλων 5μμ

Τ.Ε. ΙΛΙΟΝ-ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 Πολιτιστικό
Κέντρο Πετρούπολης
(Εθνικής Αντίστασης 61)
6μμ

Τ.Ε. ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4
στέκι Αριστερής Κίνησης:
συνέλευση

Τ.Ε. ΜΕΝΙΔΙΟΥ – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
ΚΑΠΗ Μενιδίου 6μμ

Τ.Ε. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ – ΓΚΥΖΗ
ΤΡΙΤΗ 17/4
στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Ραγκαβή 69) 6μμ

Τ.Ε. ΠΑΤΗΣΙΑ – ΚΥΨΕΛΗ – ΓΑΛΑΤΣΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4

Τ.Ε. ΒΥΡΩΝΑ – ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 31/3
ΑΡΠΑ (Νεαπόλεως 25)
7μμ

Τ.Ε. ΝΟΤΙΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
ΚΑΠΗ Αργυρούπολης 2μμ

Τ.Ε. ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
αίθ. δημοτικού
συμβουλίου 5μμ

Τ.Ε. ΖΩΓΡΑΦΟΥ-ΙΛΙΣΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4

αίθουσα συλλόγου
εργαζομένων δήμου
Ζωγράφου 5μμ

Τ.Ε. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ – ΒΥΡΩΝΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
ΑΡΠΑ (Νεάπολης 25) 6μμ

Τ.Ε. Α' ΠΕΡΑΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Δικηγορικός Σύλλογος
6μμ

Τ.Ε. Β' ΠΕΡΑΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Δημαρχείο Νίκαιας 5μμ

Τ.Ε. ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ – ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ – ΘΗΣΕΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14/4
γρ. 3ης κοινότητας δήμου
Αθήνας (Τριών Ιεραρχών
74) 5.30μμ

Τ.Ε. ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
δημαρχείο
(Ματζαγριωτάκη και
Θησέως) 5.30μμ

Τ.Ε. ΣΕΠΟΛΙΑ– ΚΟΛΩΝΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4

Τ.Ε. ΚΕΝΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 ΕΔΟΘ 7μμ

Τ.Ε. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Δέρκων 32

Τ.Ε. ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4 3μμ

Τ.Ε. ΒΟΡΕΟΔΥΤΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
δημαρχείο Συκεών 6μμ

Τ.Ε. ΧΑΝΙΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4 7μμ

Τ.Ε. ΗΡΑΚΛΕΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4

Τ.Ε. ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΑΤΡΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4
ΕΒΕ, Αράτου 21, 6μμ

Τ.Ε. ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4,
ΕΒΕ, Αράτου 21, 6μμ

Τ.Ε. ΝΟΤΙΑΣ ΠΑΤΡΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 16/4,
ΕΒΕ, Αράτου 21, 8μμ

Τ.Ε. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 15/4
Λέσχη εργαζομένων και
νεολαίας 6μμ

Τ.Ε. ΞΑΝΘΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/4
Εργατικό Κέντρο 7μμ

Τ.Ε. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ
ΤΡΙΤΗ 17/4
Εργατικό Κέντρο 7μμ

Αγώνας για τις συντάξεις

Παρέμβαση στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση του Συλλόγου Εργαζόμενων στην Εθνική Τράπεζα (ΣΥΕΤΕ) έκαναν οι συνταξιούχοι της Εθνικής, το Σάββατο 31/3, στο ξενοδοχείο Caravel, ζητώντας τη στήριξη των εν ενεργεία συναδέλφων τους στην κοινή μάχη για να προστατέψουν τις επικουρικές παροχές τους και την ασφάλισή τους. Νέα κινητοποίηση έχει οργανωθεί για την Τρίτη 3/4 στις 10πμ έξω από το κεντρικό κατάστημα της Εθνικής στην πλατεία Εθν. Αντίστασης στην Αθήνα όπου θα συνεδριάζει η Διαχειριστική Επιτροπή του Λογαριασμού Επικούρησης (ΛΕΠΙΕΤΕ).

“Συναδέλφои, Η Διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας με την σιωπηρή αποδοχή της σημερινής Κυβέρνησης, αποφάσισε να καταργήσει τον Λογαριασμό Επικούρησης. Η τράπεζα απεμπολεί τις υποχρεώσεις της -έναντι των νυν και πρώην εργαζομένων της- στον δημιουργημένο εδώ και 70 χρόνια καταθετικό λογαριασμό μας. Η συνταξιοδότησή σας μπορεί να φαίνεται πως είναι μακριά, στην πραγματικότητα απέχει μια ανάσα. Γι’ αυτό και οι εκλογές στον ΣΥΕΤΕ είναι κρίσιμες, για το ίδιο το μέλλον σας. Όλοι μαζί να απορρίψουμε και να ακυρώσουμε, τα σχέδια θανάτου του Λ.Ε.Π.Ε.Τ.Ε.”, τονίζεται στην ανακοίνωση που μοίραζαν στους εν ενεργεία συναδέλφους τους στην συνέλευση οι συνταξιούχοι της Εθνικής.

Η Ιωάννα Παυλοπούλου από τον Συντονισμό Ενόπτια στα Μνημόνια μας μίλησε:

“Η τεράστια κινητοποίηση εργαζόμενων και συνταξιούχων κατά τη διάρκεια της 24ωρης απεργίας στην τράπεζα την Πέμπτη 22 Μάρτη έχει δώσει αυτοπεποίθηση στους συναδέλφους. Ήταν μια κινητοποίηση που ταρακούνησε και τις συνδικαλιστικές ηγεσίες τόσο των εν ενεργεία (ΣΥΕΤΕ) όσο και των συνταξιούχων (ΣΣΕΤΕ) αλλά πάνω απ’όλα έδειξε τον δρόμο του αγώνα σε πολλούς από τους συναδέλφους.

Δεν είναι τυχαίο πως τις τελευταίες μέρες έχουμε συνεχείς κινητοποιήσεις συναδέλφων με κάθε ευκαιρία. Τις τελευταίες μέρες είδαμε συναδέλφους να κάνουν κινητοποίηση στο Παλαιό Φάληρο ενάντια στην χορηγία της Εθνικής Τράπεζας στα προγράμματα ποδηλατοδρόμησης του Δήμου, ενώ το Σάββατο 31/3 συνάδελ-

φοι διαδήλωσαν στο Λαύριο κατά την παρουσία εκεί του Τσίπρα.

Η προσέλευση στη Γενική Συνέλευση του ΣΥΕΤΕ ήταν μικρό δείγμα της απογοήτευσης των εν ενεργεία συναδέλφων απέναντι στην συμβιβασμένη ηγεσία του ΣΥΕΤΕ. Η κινητοποίηση μας όμως στη συνέλευση του ΣΥΕΤΕ είχε πολύ μεγάλη σημασία αφού εκεί βρίσκονται οι φυσικοί μας σύμμαχοι σε αυτή τη μάχη.

Όλο το επόμενο διάστημα με εξορμήσεις στα καταστήματα μπορούμε να βρούμε όλους εκείνους τους συναδέλφους που απογοητευμένοι από τις μέχρι τώρα διαδικασίες και λειτουργία του Συνδικαλιστικού τους οργάνου, δεν προσήλθαν στο κάλεσμα του Σαββάτου.

Χρειάζεται να κερδίσουμε τους νέους συναδέλφους σε αυτή τη μάχη. Και χρειάζεται να οργανώσουμε και την Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Συνταξιούχων (ΣΣΕΤΕ) που έρχεται στις 24 Απρίλη και πρόκειται να είναι εκρηκτική και με μεγάλη σημασία”, ανέφερε η Ι. Παυλοπούλου.

Κ.Μ.

ΡΑΦΗΝΑ Δράση για το ρέμα

Κάλεσμα κινητοποίησης απευθύνει η Κίνηση για την προστασία και την ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της: “Καλούμε όλους τους πολίτες που ενδιαφέρονται για την προστασία των πολύτιμων λιγοστών φυσικών ρεμάτων που έχουν απομείνει στη Αττική να παρευρεθούν την Τρίτη 3 Απριλίου, 3μμ, στο Περιφερειακό Συμβούλιο (σταθμός Εθνική Άμυνα, Αμφιθέατρο του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, Αναστάσεως 2 και Τσιγάντε, Παπάγου-Χολαργός) για να δηλώσουμε την αντίθεσή μας στον εγκιβωτισμό του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας”.

Όχι διώξεις αντιφασιστών

Την αστυνομική συγκάλυψη οπλοφόρων νεοναζί στα Σεπόλια και την ταυτόχρονη στοχοποίηση δυο φοιτητών μελών της Λαϊκής Συνέλευσης Κολωνού – Σεπολίων – Ακ. Πλάτωνα καταγγέλει σε ανακοίνωσή της η Τοπική Επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ 4ου Διαμερίσματος Αθήνας.

Όπως αποκαλύπτεται στην ανακοίνωση, η Ασφάλεια Αθηνών προσπαθεί να ενοχοποιήσει δυο φοιτητές, αγωνιστές του νεολαιίστικου αντιφασιστικού, αντιρατσιστικού κινήματος που συμμετείχαν στις 12 Νοέμβρη 2017, μαζί με εκατοντάδες μέλη μαζικών φορέων, στη μεγάλη συγκέντρωση υποδοχής των παιδιών της Πακιστανικής Κοινότητας, στο 144 δημοτικό σχολείο στα Σεπόλια.

“Θα δυναμώνουμε την πάλη μας όπου ζούμε, σπουδάζουμε, εργαζόμαστε για να σταματήσουμε τη δράση της Χρυσής Αυγής και των άλλων φασιστικών εγκληματικών μορφωμάτων. Απαιτούμε να σταματήσει τώρα κάθε απόπειρα διώξης των δύο νέων και να τιμωρηθούν οι ένοχοι που απειλήσαν με όπλα τους αντιφασίστες”, αναφέρεται στην ανακοίνωση.

Ανακοίνωση ενάντια στην αστυνομική αυθαιρεσία και συγκάλυψη των ναζί και σε συμπαράσταση στους 2 αντιφασίστες φοιτητές εξέδωσε και ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, Πέτρος Κωνσταντίνου.

Να καταργηθεί ο “τρομονόμος”

Παρά το γεγονός ότι είχαν αθωωθεί αμετάκλητα για την κατηγορία ένταξης τους σε τρομοκρατική οργάνωση, το Πενταμελές Εφετείο διατήρησε τις εξοντωτικές ποινές στους Νίκο Ρωμανό, Αργύρη Ντάλιο, Δημήτρη Πολίτη και Γιάννη Μιχαηλίδη, εισάγοντας για πρώτη φορά την κατηγορία του “ατομικού τρομοκράτη”.

Την εφαρμογή της νομοθεσίας με δυο μέτρα και δυο σταθμά, καταγγέλλει ο δικηγόρος Κώστας Παπαδάκης, με σχολίο του στην Εργατική Αλληλεγγύη. Συγκεκριμένα αναφέρει: “Οντως το άρθρο 187Α Π.Κ. (τρομονόμος ν. 2) προβλέπει τη δυνατότητα να καταδικασθεί κάποιος με ιδιαίτερα αυξημένη ποινή για διάφορα κακουργήματα, εφόσον τα τελεί υπό την επιβαρυντική τρομοκρατική περίσταση (μεταξύ άλλων: δυνατότητα σοβαρής βλάβης χώρας και σκοπός εκφοβισμού πληθυσμού ή σοβαρής βλάβης συνταγματικών, οικονομικών, πολιτικών δομών χώρας) έστω και αν δεν ανήκει σε αντίστοιχη οργάνωση (“ατομικός τρομοκράτης”).

Αυθαίρετη διάταξη

Πρόκειται για μια κραυγαλέα αυθαίρετη και αντισυνταγματική διάταξη που εξαρτά την ποινική αντιμετώπιση από το πολιτικό κίνητρο του δράστη. Και προφανώς για αυτό δεν εφαρμόστηκε ποτέ στη Χ.Α. και σε άλλες ακροδεξιές οργανώσεις που συνελήφθησαν πρόσφατα, αν και υπερπληρούν τα κριτήρια, αλλά μόνο στον αντικαπιταλιστικό χώρο και στους Τούρκους.

Γιατί πάντα εφαρμοζόταν, όπως και όλη η νομοθεσία και η κατασταλτική πρακτική, με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Αποτέλεσμα, από τη μία πολιτικές, δυσανάλογες και εξοντωτικές ποινές σε νεαρά παιδιά, κατηγορούμενους για τη Σ.Π.Φ. και από την άλλη ατιμωρησία για τους ναζιστές και φασίστες. Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κυβερνάει τρία χρόνια, αλλά εξακολουθεί να διατηρεί σε ισχύ τη διάταξη Π.Κ. 187Α παρά τις προεκλογικές του υποσχέσεις και ευθύνεται αποκλειστικά για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί και την επιλεκτική χρήση της”.

Κάτω τα χέρια απ' τη ΔΕΗ

Συναγερμό χρειάζεται να σημάνει η επιτάχυνση της διαδικασίας για την ιδιωτικοποίηση κομμάτων της ΔΕΗ. Η κυβέρνηση διαδίδει ότι θα κατεβάσει το νομοσχέδιο για το ξεπούλημα των Λιγνιτικών Μονάδων σε Φλώρινα και Μεγαλόπολη, αμέσως μετά το Πάσχα, χωρίς ωστόσο να αποκλείεται κίνηση αιφνιδιασμού με κατάθεση του νομοσχεδίου με τη μορφή του κατεπείγοντος, μέσα στη Μεγάλη Βδομάδα. Όποιο από τα δύο σενάρια κι αν επιλεγεί, το δεδομένο είναι ότι η μάχη για την υπεράσπιση της ΔΕΗ έχει ανοίξει.

Η ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ έχει αποφασίσει 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες με την κατάθεση του νομοσχεδίου, ενώ και μια σειρά ακόμα συνδικάτα προσανατολίζονται σε κινητοποιήσεις ενάντια στο ξεπούλημα.

Την Πέμπτη 29 Μάρτη πραγματοποιήθηκε σύσκεψη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με πρωτοβουλία αριστερών συνδικαλιστών της ΔΕΗ. Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της ΠΟΕ ΟΤΑ και συμμετείχαν αγωνιστές κι αγωνίστριες από μια σειρά σωματεία, ομοσπονδίες εργατικούς χώρους και φορείς όπως την ΑΔΕΔΥ, την ΕΥΔΑΠ, τις συγκοινωνίες, το ΤΕΕ, το Υπουργείο Πολιτισμού, την ΕΜΔΥΔΑΣ, την Ασπροφώς, τον ΟΤΕ, το ΙΓΜΕ, τη ΔΕΣΦΑ (που επίσης προχωράει η διαδικασία για το ξεπούλημά της), την

ΠΟΕ ΟΤΑ, τον Συντονισμό Ενάντια στα Μνημόνια κ.α. Η συζήτηση κατέληξε στη συγκρότηση "Ανοικτής Πρωτοβουλίας για την συγκρότηση κοινωνικού μετώπου αντίστασης και αγώνα ενάντια στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας" που θα αναλάβει δράσεις για την προώθηση συντονισμένων κινητοποιήσεων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις.

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια εντείνει την καμπάνια που έχει ξεκινήσει

από την αρχή της χρονιάς προγραμματίζοντας δράσεις τις ημέρες του Πάσχα. Συγκεκριμένα την Τρίτη 3/4, θα πραγματοποιηθεί εξόρμηση στη ΔΕΣΦΑ, την Τετάρτη 4/4 στη ΔΕΗ του Ρουφ, την Πέμπτη 5/4, στον ΑΔΜΗΕ στη Δυρραχίου και την Τετάρτη 11/4 μεγάλη εξόρμηση ενάντια στο ξεπούλημα της ΔΕΗ, στις 3:30μμ στο Σύνταγμα.

Σ.Μ.

Απάντηση στον Αμβρόσιο

Το αίτημα του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος για ορατότητα και αποδοχή δικαιώνει η ανακοίνωση που εξέδωσε το ΔΣ της Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρίας στις 26/3. Με αφορμή το ομοφοβικό παραλήρημα του Αμβρόσιου η ΕΨΕ απαντάει στο δηλητήριο του αρχιεπίσκοπου αλλά και στις αντιεπισημονικές ιδεοληψίες:

«[Θ]έλουμε να επισημάνουμε τις τεράστιες προσπάθειες που καταβλήθηκαν στην διάρκεια του 20ου αιώνα για να υιοθετηθούν οι θέσεις ενός κλυδωνιζόμενου, δοκιμαζόμενου, αλλά και εντούτοις προωθούμενου κοινωνικού διαφωτισμού οι οποίες αφορούσαν τρεις θεμελιακού άξονες: την υπέρβαση του ρατσισμού στην οποία συμπεριλαμβάνεται ο αντισημιτισμός και η ξενοφοβία, την κατανόηση και αποδοχή της ομοφυλοφιλίας ως μία παραλλαγή της σεξουαλικής συμπεριφοράς και την απελευθέρωση των ψυχικά πασχόντων από τη διαιωνιζόμενη συμφορά του αποκλεισμού τους.

Η αποδοχή της ομοφυλοφιλικής ταυτότητας ανταποκρίνεται σε συμπεράσματα της θεωρητικής και κλινικής έρευνας της επισημονικής μας κατεύθυνσης, στην συνδιαμόρφωση των οποίων έχουν συμβάλει και θεολόγοι ή ιερείς ψυχοθεραπευτές, στη βάση της κλινικής ή ψυχοθεραπευτικής τους εμπειρίας».

ΕΣΠΗΤ

Γενική συνέλευση πραγματοποίησε το Σάββατο 31 Μάρτη στην ΕΣΗΕΑ η Ένωση Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ). Εκατοντάδες μέλη της Ένωσης συμμετείχαν στη διαδικασία και τη συζήτηση που άνοιξε για τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος των εργαζόμενων ΜΜΕ με τα κλεισίματα, τις απολύσεις, την μαύρη και ανασφάλιστη εργασία και τελευταία την μνημονιακή επίθεση στο ασφαλιστικό.

Δεν ήταν λίγες οι φωνές που επέκριναν την ηγεσία της Ένωσης για την αδράνειά της σε όλα αυτά τα μέτωπα και ιδιαίτερα για την συναίνεσή της, μαζί με τις ηγεσίες σε ΕΣΗΕΑ και ΠΟΕΣΥ, στην κατάργηση του αγγελιοσήμου (εργοδοτική εισφορά από τα διαφημιστικά έσοδα για περίθαλψη και ασφάλιση), καθώς και στο ξεπούλημα του ΕΔΟΕΑΠ με βάση το σχέδιο κυβέρνησης και εργοδοτών. Οι πανηγυρισμοί της ηγεσίας ότι και τα μέλη της ΕΣΠΗΤ (μαζί με μέλη άλλων Ενώσεων του κλάδου που πριν ασφαλιζονταν σε άλλους φορείς) εντάσσονται πλέον στον "νέο" ΕΔΟΕΑΠ δεν μπορούν να πείσουν, όχι μόνο γιατί αυτό γίνεται με αυξημένες εισφορές για τους εργαζόμενους και μειωμένες για τους εργοδότες (που έχουν μάλιστα το δικαίωμα να ασκήσουν βέτο για το αν και πόσο θα πληρώνουν, ανάλογα με το αν "βγαίνουν" ή όχι) αλλά και γιατί μεγάλα κομμάτια εργαζόμενων με "μπλοκάκια", ανέργων και συνταξιούχων μένουν εκτός.

Η Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή, η παράταξη της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην Ένωση, ανέδειξε αυτές τις πλευρές τονίζοντας την ανάγκη οργάνωσης και πίεσης από τα κάτω για αγωνιστική απάντηση, μαζί με όλους τους εργαζόμενους του κλάδου, στις επιθέσεις. Εκεί βρίσκεται η απάντηση και στο ερώτημα για το αν πρέπει ή όχι η ΕΣΠΗΤ να ενωθεί με την ΕΣΗΕΑ που άνοιξε στη συνέλευση. Η προοπτική αυτή δεν εξασφαλίζει από μόνη της ένα πιο δυνατό ή μαχητικό σωματείο -ειδικά όταν δεν πρόκειται για ικανοποίηση του πάγιου αιτήματος για ένα Συνδικάτο Τύπου που θα περιλαμβάνει όλους τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ ανεξαρτήτως ειδικότητας αλλά για διατήρηση του ελιτίστικου διαχωρισμού των δημοσιογράφων από τους υπόλοιπους συναδέλφους τους που χρόνια τώρα συντηρούσαν και ακόμα συντηρούν οι ηγεσίες των Ενώσεων Συντακτών. Μόνο η οργάνωση της βάσης και η απεργιακή κλιμάκωση μπορεί και να ανατρέψει τις επιθέσεις και να ανοίξει το δρόμο για τη συνδικαλιστική ενότητα του κλάδου.

ΣΒΕΜΚΟ

Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο Υπουργείο Εργασίας πραγματοποίησαν την Παρασκευή 30/3 οι εργαζόμενοι στις ΜΚΟ. Την ίδια μέρα ο πρόεδρος της ΜΚΟ Praksis είχε ζητήσει "συμφιλωτική συνάντηση" με το σωματείο (ΣΒΕΜΚΟ) στο Υπουργείο, η οποία όμως ακυρώθηκε από τον ίδιο με επιστολή του που κατηγορούσε το σωματείο ότι είναι "απρόθυμο" για συμφιλίωση. Να θυμίσουμε ότι πριν μερικές βδομάδες εκδικάστηκε η υπόθεση για την εργαζόμενη στη συγκεκριμένη ΜΚΟ, η οποία έχασε τη δουλειά της μόλις έγινε μητέρα.

"Το σωματείο μας και κανένα σωματείο και εργαζόμενος/η δεν μπορεί να συμφιλιωθεί με τις παραβιάσεις του εργατικού δικαίου" απαντάει το ΣΒΕΜΚΟ στην επιστολή της εργοδοσίας. "Εδώ και χρόνια, η ΜΚΟ Praksis έχει αποδείξει με πράξεις ότι δεν σέβεται τα εργασιακά δικαιώματα. Αντιθέτως, προσπαθεί να βρίσκει τρόπους, όχι μόνο για να υπεκφεύγει από τις υποχρεώσεις της απέναντι στους/στις εργαζομένους/ές της, αλλά και για να διευρύνει συνεχώς τους "ορίζοντές" της στο πεδίο της εργασιακής εκμετάλλευσης. Η απόφαση για την απολυμένη συναδέλφισσα έχει ήδη εκδοθεί και μας δικαιώνει 100%. Το δικαστήριο αναγνώρισε το εξαρτημένο της εργασίας της, έκρινε άκυρη την απόλυση και υποχρεώνει την ΜΚΟ σε επαναπρόσληψη. Η Praksis, από εδώ και στο εξής, είναι ανάγκη να συμφιλιωθεί με τις υποχρεώσεις της και να ακολουθήσει τις επιταγές που απορρέουν από τη δικαστική απόφαση".

CYTA

24ωρη απεργία πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι της Cyta, την Παρασκευή 30 Μάρτη. Εν όψει της εξαγοράς της Cyta από τη Vodafone, οι εργαζόμενοι διεκδικούν τη διατήρηση όλων των θέσεων εργασίας και των δικαιωμάτων τους, την υπογραφή ΣΣΕ που θα τα εξασφαλίζει, την αναπλήρωση όλων των θέσεων εργασίας και τη στελέχωση όλων των βαρδιών με συμβάσεις αορίστου χρόνου και πλήρους απασχόλησης καθώς και την επαναπρόσληψη συναδέλφου τους που απολύθηκε λόγω προβλήματος υγείας και την τοποθέτησή του σε θέση που να μην επιβαρύνει την κατάστασή του.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν στη Θεσσαλονίκη την Τετάρτη 28 Μάρτη, την τελευταία μέρα του Αναπτυξιακού Συνεδρίου που έγινε στη Θεσσαλονίκη. Το συνέδριο πραγματοποιήθηκε με ευθύνη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και της περιφερειακής διοίκησης Τζιτζικώστα και με ομιλήτη, μεταξύ άλλων, τον Αλέξη Τσίπρα.

Συνδικάτα, συλλογικότητες, εργαζόμενοι, φοιτητές και όλη Αριστερά βάδισε από το κέντρο της πόλης μέχρι το ξενοδοχείο όπου γινόταν το συνέδριο, παρά τις τεράστιες δυνάμεις της αστυνομίας που είχαν κλείσει το δρόμο γύρω από το χώρο διεξαγωγής του.

Ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συγκεντρώθηκαν στο Άγαλμα Βενιζέλου και διαδήλωσαν για την κατάργηση των μνημονίων και όλων των μνημονιακών νόμων, τη διαγραφή του χρέους, την έξοδο από ευρώ και ΕΕ, την εθνικοποίηση επιχειρήσεων και τραπεζών με εργατικό, τις δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα για όλους, για αυξήσεις και απαγόρευση των απολύσεων. Στα συνθήματα και τις διεκδικήσεις της διαδήλωσης συμπεριλαμβάνονταν αυτά για την έξοδο της χώρας από το ΝΑΤΟ, αλλά και την έξοδο του ΝΑΤΟ και των πολυεθνικών από το Αιγαίο, ενάντια στην εκμετάλλευση των ΑΟΖ και τον πολεμικό ανταγωνισμό.

Δήμητρα Κομνιανού

Αποκαλυπττικές συνομιλίες

Στα ηχητικά από τις συνομιλίες των Α. Αναδιώτη, Α. Ανδρουτσόπουλου, Ν. Αποστόλου και Σ. Δεβελέκου προχώρησε το δικαστήριο κατά την 239η δικάσιμο (2/4), στα πλαίσια της ανάγνωσης του εγγράφου 276, το οποίο αποτελείται από εκθέσεις απομαγνητοφωνήσεων καθώς και πάνω από 5 χιλιάδες συνομιλίες χρυσαυγιστών που έγιναν τις ημέρες μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Οι εκθέσεις απομαγνητοφωνήσεων έγιναν κατά την κρίση των αρχών (ό, τι θεωρούσαν σχετικό με τις υποθέσεις), ωστόσο και από τα αρχεία που δεν απομαγνητοφωνήθηκαν προκύπτει πλήθος σημαντικών στοιχείων.

Τα στοιχεία αυτά δεν περιορίζονται στη δολοφονία, αλλά γυρίζουν ακόμα και πίσω στη δεκαετία '90. Συγκεκριμένα, σε συνομιλία του στις 20/9/13 ο **Περίανδρος** λέει: «Αν ανοίξω το στόμα μου, στέλνω φυλακή τον Παναγιώταρο για το 1998 [σ.σ: δολοφονική επίθεση στον Δ. Κουσουρή] σαν φυσικό αυτουργό και τον Μιχαολιάκο σαν ηθικό αυτουργό. [...] Ήταν άλλα 10 άτομα. [...] Ο Παναγιώταρος ήταν εκεί. Και με έβαλε να το κάνω ο Μιχαολιάκος». Σε άλλη συνομιλία νωρίτερα την ίδια μέρα λέει: «Αν ανοίξει η υπόθεση του 1998 πάει μέσα ο Ζαφειρόπουλος [σ.σ: έχει υπάρξει υπαρχηγός της ΧΑ και έχει καταδικαστεί για επίθεση σε βάρος μελών της ΟΣΕ]», ενώ χαρακτηρίζει την τοπική της Νίκαιας «αιχμή του δόρατος της Χρυσής Αυγής».

Μιλώντας με δημοσιογράφο στις 19/9/13, ο Περίανδρος κάνει λόγο και για τον **Τ. Μιχαλόλια**, συνήγορο υπεράσπισης και αδελφό του **Μιχαολιάκου**: «ο αδελφός έχει τις διασυνδέσεις. Μιλάει με τις υπηρεσίες ο Τάκης. [...] άλλαξε το επώνυμό του για να διαχωριστεί, τη δεκαετία του '80 που έμπαιναν οι βόμβες». Στις 22/9/13 σχολιάζει τη σχέση της Χρυσής Αυγής με τους εφοπλιστές: «Λαϊκό κόμμα, αλλά στην ψηφοφορία στη

Βουλή ψήφισε υπέρ της φοροαπαλλαγής των εφοπλιστών. Άρα τα παίρνουν και από εκεί πάνω». Ο συνομιλητής του προσθέτει: «Σίγουρα τα παίρνουν και από εκεί. [...] Οι μισοί προστασία στους εφοπλιστές και οι μισοί στα μαγαζιά στη Νίκαια με το Γιοβανίδη [σ.σ: διοικητής του τμήματος Ασφαλείας της Νίκαιας, γνωστός πληροφοριοδότης της ΧΑ]».

Ο **Ν. Αποστόλου**, πρώην πυρηνάρχης Πειραιά στις 18/9/13, λίγες ώρες μετά τη δολοφονία και όταν ακόμα τα ΜΜΕ έπαιζαν τη γραμμή «τον σκότωσε για το ποδόσφαιρο», περιγράφει: «Και ο ένας Ολυμπιακός και ο άλλος. [...] Τους κυνηγήσανε ρε δεν έγινε μέσα στην καφετέρια. [...] έβγαλαν οι δικοί μας 'μαχαίρι στην καρδιά του κάθε αντιφά'. Ενώ για την πράξη του **Ρουπακιά** λέει: 'Έκανε και κάτι καλό για το κόμμα και πήρε πόντους» και «καλά του έκανε, καλά του έκανε. Το μπαστάρδι. Τον ψάχναμε τόσον καιρό».

“Τον ψάχναμε”

Σε άλλο ένα σημείο επιβεβαιώνει τους δεκάδες μάρτυρες που κατέθεσαν ότι ο **Παύλος Φύσσας** ήταν στοχοποιημένος από τη Χρυσή Αυγή, όταν επαναλαμβάνει τον έπαινο για τη δολοφονία και προσθέτει: «τον ψάχναμε καιρό, μαζί με τον άλλο τον μαλιά». Στις 20/9/13, συνεχίζει: «Θυμάσαι που τους είχαμε πετύχει στα φανάρια που τον έβριζα [...] και κατεβήκαμε μετά με το Δεβελέκο και τον Μάκη και τον ψάχναμε».

Παράλληλα, επιβεβαιώνει την εικόνα της επίθεσης: «έσκασαν 20 δικοί μας με μαχαίρια και τέτοια», καθώς και την αδράνεια της αστυνομίας: «6 ΔΙΑΣ ήταν και δεν μπορούσαν να μπουνέ».

Σε συνομιλία του Αποστόλου με τη σύζυγό του, αποτυπώνεται για πολλοστή φορά από στόμα μέλους της ναζιστικής οργάνωσης (μετά τα πρώην μέλη – μάρτυρες της δίκης και τον **Πατέλη** στο γνωστό βίντεο «ό,τι κινείται σφάζεται») η ιεραρχική δομή

της: «Αυτό είναι η ιεραρχία πώς πήγαινε, για να κάνεις κάτι παίρνεις πρώτα τον Γιάννη [σ.σ: **Λαγός**], ο Γιάννης το λέει στον μεγάλο και αν δώσει το οκ ο μεγάλος, πας». Στην ίδια συνομιλία επιβεβαιώνει μέχρι κεραίας την κατάθεση του μάρτυρα Β για τη δομή της Νίκαιας (κλειστός – ανοιχτός πυρήνας) και τα καφόνια του Πατέλη («είσαι μηδενικό όταν μπεις στην τοπική»). Λέει επιπλέον ότι όχι μόνο ο Πατέλης, αλλά και η μητέρα του βρίσκονται σε άσχημη θέση, αφού στο δικό της σπίτι έκρυβαν τα όπλα της τοπικής. Στη συνέχεια μιλώντας για την δολοφονία, λένε:

«**Αποστόλου**: έβγαλε ανακοίνωση η αστυνομία ότι δεν προκύπτει [εντολή] από τη Χ.Α.

Σύζυγος: Εδώ [η αστυνομία λέει] ότι ΔΙΑΣ δεν ήταν εκεί και οι αυτόπτες λένε ότι είχε δύο δικάβαλα!

Αποστόλου: Τον κύλο τους προσπαθούν να καλύψουν, γιατί από την αρχή ήταν εκεί.»

Η αμετανόητη στάση του, όχι μόνο στη δολοφονία του Π. Φύσσα, φαίνεται και σε αυτή τη συνομιλία, όταν η γυναίκα του τον ρωτάει για επίθεση με μαχαίρια σε βάρος μαθητών κι αυτός απαντάει: «να μη γράφανε αναρχισμός και μαλακίες». Προς το τέλος της συνομιλίας ο Αποστόλου ζητά από τη γυναίκα του να πετάξει υλικό που θα μπορούσε να τον ενοχοποιήσει όπως αυτοκόλλητα και αφίσες με τον Χίτλερ, πτυσσόμενα, δυνάμιτες.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Απρίλης: 16/4, 18/4, 20/4, 24/4 και 25/4 στον Κορυδαλλό. 23/4 στο Εφετείο.

Μάης: 2/5, 15/5, 17/5, 24/5, 29/5 και 30/5 στον Κορυδαλλό. 9/5, 16/5 και 21/5 στο Εφετείο.

“Το θέμα, το κακό είναι ότι έχουν στοιχεία...”

Σύμφωνα με το αναγνωστέο έγγραφο 276, που διαβάστηκε κατά τη 238η δικάσιμο (22/3), ο Λαγός είχε πρόσβαση στη δικογραφία για την δολοφονία του Παύλου Φύσσα από την πρώτη κιόλας ημέρα (19/9/13). Θυμίζουμε ότι ο προστατευόμενος μάρτυρας Α είχε υποστεί χλεύη και απειλές, όταν κατέθεσε ανάμεσα σε άλλα, ότι οι καταθέσεις για την υπόθεση Φύσσα βρίσκονται στη διάθεση των τοπικών της Νίκαιας και του Πειραιά σχεδόν αμέσως. Στο ίδιο έγγραφο βρίσκονται εκθέσεις απομαγνητοφωνήσεων από τα τηλεφωνήματα που έκαναν άλλα μέλη και στελέχη της Χρυσής Αυγής τις ημέρες που ακολούθησαν τη δολοφονία.

Αποκαλυπτικά ήταν τα τηλεφωνήματα του πρώην πυρηνάρχη Πειραιά, Ν. Αποστόλου. Διαβάστηκαν απομαγνητοφωνήσεις από συνομιλίες του στις οποίες αναρωτιέται τι έκταση μπορεί να πάρει η δίωξη και πόσο κινδυνεύει ο ίδιος. «Κι ας μην είμαι εκεί, κι ας μην είμαι εγώ, έχω δώσει το ΟΚ σε πολλά», λέει στον πατέρα του (21/9/13). Και, αργότερα στην ίδια κλήση, στη μητέρα του: «Ξέρεις ποια είναι η διαφορά, ότι εγώ έφυγα από υπεύθυνος ασφαλείας όλου του Πειραιά [...] μέσα από το χειμώνα που μας πέρασε [...] όλες αυτές οι ιστορίες που έχουν γίνει είναι πριν φύγω [...] από τότε που έφυγα δεν έχει γίνει τίποτα [...] σου λέει: όταν ήσουν εδώ και έδινες εσύ τα οκ, είχαμε συνέχεια τέτοια».

Στις 23/9/13, σε άλλη κλήση, ομολογεί: «Όλες οι ιστορίες και οι υποθέσεις τώρα που τραβάνε και κυνηγάνε είναι οι παλιές. [...] Έχουν γίνει τριακόσιες χιλιάδες ιστορίες και έχουν πάρει 32, έχουν διαλέξει μόνο 32 υποθέσεις και στις 32 είναι τα ίδια άτομα ακριβώς». Παρακάτω παραδέχεται ότι ενώ ο **Κασιδιάρης** αμέσως δήλωσε ότι ο Ρουπακιάς δεν έχει καμία σχέση με τη Χρυσή Αυγή, «διαψεύστηκε παταγωδώς». Σε άλλες συνομιλίες κάνει λόγο για το ρόλο του Ρουπακιά ως εργαζόμενου στη Μεσογειών.

Σε συνομιλία του κατηγορούμενου **Κορκοβίλη** στις 25/9/13 οι χρυσαυγίτες παραδέχονται ότι οι στρατιωτικές εκπαιδεύσεις είναι μια πραγματικότητα, ενώ ομολογούν ότι δεν είναι αυτή η δράση για την οποία διώκονται:

«**Καλών**: Κατάλαβες; Μαζεύανε στοιχεία, μαζεύανε. Έχουνε στείλει ρε μαλάκα διακόσιες, διακόσους φακέλους με καταγγελίες. [...] Οι οποίες δεν είναι ψεύτικες. Δηλαδή τουλάχιστον οι περισσότερες δεν είναι ψεύτικες. Είναι αληθινές. Δηλαδή το θέμα, το κακό είναι ότι έχουνε στοιχεία.

Κορκοβίλης: Νίκο. Το μόνο αληθές είναι ότι, εντάξει, γινόταν στρατιωτική εκπαίδευση σε στρατόπεδα. Αυτό ναι, αλλά δεν...

Καλών: Τι λες ρε μαλάκα; Αυτό δεν είναι καταγγελία. [...] Καταγγελία είναι ότι βαράγανε Πακιστανούς, ότι είχανε ξύλο, είχανε βαρέσει πολίτες που δεν ήντουσαν μαζί τους. Ή ότι τάγματα εφόδου κάνανε ντου μέσα σε σπίτια. Ότι σφάζανε τους αλλοδαπούς στο Πέραμα, ότι βαρέσανε αυτούς εδώ πέρα στο Πέραμα τους κομμουνιστές.

Κορκοβίλης: Μάλιστα.

Καλών: Όλα αυτά, όλα αυτά είναι καταγγελίες. Όλα αυτά είναι παράνομα».